Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 32 (764) ★ joi 11 august 1960 ★ 8 pagini 30 bani

ÎN ÎNTÎMPINAREA LUI 23 AUGUST

● **1.000 ore de muncă patriotică** au realizat pionierii din comuna Ruscova, raionul Vișeu, ajutînd la construirea noii școli din cătunul Oblaz.

● **Aproape 600 kg spice** au strîns de pe miriști pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Plopșoru, raionul Filiași, Craiova.

● **800 kg de fier vechi** au adunat în „Ziua stringerii fierului vechi" pionierii de la tabăra locală din comuna Smeeni, raionul Buzău.

● **Trei pionieri,** Tatiana Bojescu, Ladislau Weisz și Vasile Bogdan, din clasa a VI-a a Școlii medii nr. 4 din Timișoara au strîns numai într-o jumătate de zi 200 kg de fier vechi.

● **6 saci de spice** au adunat în cîteva ore pionierii din comuna Ciobanu, raionul Hîrșova.

● **Detașamentul nr. 2,** de la Școala de 7 ani din comuna Cotu-Văii, raionul Negru Vodă este fruntaș în acțiunea de înfrumusețare a comunei. Pionierii săi au fost cei mai harnici la curățirea izlazului de mărăcini.

● **Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 8 din Constanța** au dat un ajutor prețios la stivuirea cărămizilor și țiglei care s-a adus pe un loc din apropierea școlii lor. Acolo va fi gata, în curînd, o nouă școală.

● **250 kg de grîu** s-au realizat din spicele strînse de pionieri, de pe miriștele gospodăriei agricole colective „Secera și ciocanul" din satul Fleva, raionul Rîmnicu Sărat. Pionierii din sat au mai strîns și 200 kg de fier vechi.

● **Pe lîngă excursii și jocuri,** pionierii din comuna Fîntînele, regiunea Ploești, participă și la strîngerea spicelor. In cîteva zile, au reușit să strîngă aproape 300 kg de spice.

● **„Să înfrumusețăm Casa pionierilor"** au hotărît într-una din zile pionierii din orașul Năsăud, regiunea Cluj, și au pornit la lucru. Au plivit straturile cu flori, au curățat aleile, au plantat noi flori de sezon.

● **Din spicele strînse** de pionierii unității din comuna Făurești, raionul Oltețu, s-au obținut la treierat peste 700 kg de grîu.

Pe întinsul patriei

...Un șuierat prelung, și trenul s-a oprit. Orașul muncitoresc Oțelul Roșu. Spre porțile Combinatului Metalurgic se îndreaptă un grup de pionieri. Vin din comuna Șimian, raionul Tr. Severin. Oțelul incandescent din imensele cuptoare l-a fermecat pe Petrică Cluceru. Privește îndelung prin ochelarii de protecție. Mii de culori și în ele, ca într-o oglindă fermecată se zăresc o locomotivă, un tractor, se vede un pod peste apa învolburată a Dunării. N-ar mai pleca de aici... Aude vocea tovarășului Gheorghe Vasiloae, oțelar fruntaș, care le explică cu răbdare cum a învățat la școala profesională, cum a devenit muncitor. Încărcarea cuptoarelor, topirea și turnarea oțelului, îl entuziasmează nu numai pe Petre, dar și pe Ion Maxim, și pe Mihai Ivanov. Munca aceasta grea dar minunată ar vrea s-o facă fiecare.

...In același timp, la ei în sat au sosit oaspeți. Sînt pionierii de la Școala medie nr. 3 din Tr. Severin. O vizită prin sat și un popas mai îndelungat la S.M.T. Tractoare, combine, secerători-legători. Tovarășii le explică cum lucrează pămîntul ca rodul să fie bogat, ca spicul să crească „cît vrabia". Ionică Bărbulescu și Irodion Sperlea sînt numai ochi și urechi. Îndrăzneți din fire, ei cer explicații, încearcă să conducă tractorul. In jurul lor tractoriștii, o combină și lanurile întinse. Aceasta nu e oare o muncă minunată? Cunoscînd toate acestea, nu este mai ușor să te hotărăști asupra meseriei pe care ți-o vei alege?

...Un alt tren, o altă gară. E orașul Caransebeș. Aici, la fabrica de mobilă au venit pionierii din orașul Arad. Ei au văzut cum buștenii, pe care abia trei oameni îi cuprind cu brațele, sînt tăiați de gatere, apoi transportați în fabrică. Ion Mihu sau Ianoș Szasz, rînd pe rînd, ar vrea să lucreze și în hala de furnir, și la uscătorie, le-ar place și la presă, și la curbătorie, șlefuit sau lustruit. Peste tot munca e frumoasă, mașinile sînt mecanizate. Ianoș se și vede fruntaș, iar locuințele oamenilor muncii mai frumoase decît palatele din basme.

Trenurile aleargă pe întinsul patriei. Pionierii fac excursii, vizite, fac cunoștință cu realizările regimului democrat-popular, cu patria noastră nouă.

Frații noștri mai mari, utemiștii

Pionierii de la tabăra locală „Știința-Tei" au petrecut o dimineață plăcută la utemiștii de la uzinele „Electronica"

In vizită la prieteni

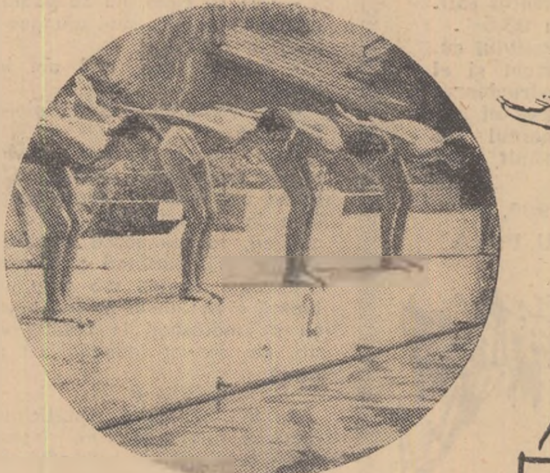
În întîmpinarea Congresului al III-lea al U.T.M., tinerii de la uzinele „Electronica" din București depun eforturi sporite pentru a traduce în viață sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

Atelierele de lucru îți oferă o imagine deosebită: brigăzile de tineret antrenate în întrecere socialistă, tineri și tinere adînciți cu atenție și grijă în munca migăloasă de finisare a aparatelor electrice. La secția „montaj aparate", te întîmpină panoul cu angajamentele luate de brigada de tineret „1 Mai" în cinstea zilei de 23 August și pentru întîmpinarea Congresului al III-lea al U.T.M.: depășiri de norme, economii, aparate de calitate foarte bună, reducerea prețului de cost. Pe luna iulie, această brigadă a primit steagul de fruntașă în producție. E cunoscută în întreprindere nu numai pentru conștiinciozitate și disciplină în muncă, dar și pentru activitatea-i bogată în timpul liber. Membrii brigăzii fac parte din formațiile artistice ale întreprinderii, au preocupări frumoase, citesc, învață. Toți sînt foarte tineri, pe vremea copilăriei au purtat la gît cravata roșie de pionier. Iată de ce întîlnirea pionierilor din cadrul taberei locale „Știința-Tei" cu membrii brigăzii a însemnat și pentru unii și pentru alții un prilej de bucurie. Tinerii din brigadă și-au amintit cu plăcere și mîndrie de vremea cînd fiind ei înșiși pionieri se pregăteau cu emoție să devină utemiști de frunte, oameni de nădejde ai patriei noastre. Pionierii, de asemenea, au avut prilejul ca făcînd cunoștință cu membrii acestei brigăzi să-și dorească fiecare dintre ei ca în viitor, cînd vor deveni utemiști să culeagă aceleași roade bogate în muncă. Poate peste cîțiva ani unii dintre ei vor munci alături de utemiștii de aici. Tovarășa Georgeta Brighidin, responsabila brigăzii și tovarășul Ilie Chirculescu, reglor de înaltă frecvență, le-au explicat modul de funcționare a aparatului de radio „Junior" și asamblarea acestui aparat lucrat din piese romînești.

Felicitîndu-i pentru succesele lor, pionierii au oferit flori prietenilor lor mai mari.

AL. MIHU

Cupa de natație a SCÎNTEII PIONIERULUI

Zilele trecute, la bazinul de înot al Palatului pionierilor s-a desfășurat faza pe raion din cadrul celei de-a X-a ediții a concursului de natație dotat cu Cupa „Scînteii pionierului".

Întrecerile au fost și mai spectaculoase decît cele de la faza pe tabără. Concurenții, aleși dintre cei mai buni înotători ai taberelor, au căutat ca și de data aceasta să se claseze pe primele locuri. Tot timpul întrecerilor veselia și voia bună i-au însoțit pe concurenți. Iată cîteva momente din cadrul întrecerilor.

Marți 2 august, ora 9,30, prima zi a fazei pe raion. În fața bazinului de înot se prezintă concurenți din raioanele *Gheorghe Gheorghiu-Dej* și *23 August.* Atît ei cît și suporterii adunați pe marginea bazinului abia așteaptă începerea întrecerilor.

Start!... În apă s-a aruncat prima grupă de 6 pionieri, între 9—11 ani. Sîntem cu toții curioși să aflăm cine se va clasa primul. Dar iată-l că a sosit. E pionierul Aurel Panaitescu din clasa a VI-a, Școala de 7 ani nr. 169.

La categoria a II-a, Gheorghe Dărăbuț de la Școala nr. 156 ne-a făcut o surpriză. La început, a înotat calm parcurgînd prima lungime a bazinului printre ultimii. La întoarcere însă, din îndemnul colegilor săi: „Hai, Dărăbuț, respiră lung, hai Gheorghiță!" Dărăbuț și-a pus voința la încercare și s-a clasat pe primul loc.

Printre cîștigătoarele probelor la fete, se află Geta Udrescu de la aceeași școală cu Dărăbuț.

★

Miercuri 3 august. Azi, căldura a început încă din primele ore ale dimineții. Concurenții din raioanele *Stalin* și *Tudor Vladimirescu* sînt curioși să afle care dintre ei vor concura primii. Pionierii din raionul Tudor Vladimirescu sînt aliniați frumos. Instructajul ținut cu o zi înainte de tovarășul profesor de înot le-a prins bine. Primii concurează pionierii din raionul Tudor Vladimirescu. La un moment dat, copiii care asistă pe marginea bazinului încep să-și încurajeze reprezentanții:

— Hai tu, Gavrilă!

— Mai repede, Marin!

— Hai, Bologa!

Dar Udrea de la Școala de 7 ani nr. 16 le-a luat-o tuturor înainte și a ajuns primul.

Printre fete s-au prezentat și surorile Voinea. (Dorina din clasa a V-a și Mariana din clasa a III-a de la Școala de 7 ani nr. 76). Amîndouă au învățat să înoate la complexul sportiv al tineretului și au continuat la Palat. Amîndouă concurează la categoria I și amîndouă parcurg lungimea bazinului în același timp.

★

În zilele următoare, s-au perindat la bazin reprezentanții raioanelor *1 Mai, Lenin, N. Bălcescu* și *Grivița Roșie.* În săptămîna care urmează reprezentanții raioanelor se vor antrena cu sîrg în vederea finalei care va avea loc duminică, 14 august a. c., tot la bazinul Palatului pionierilor. Tuturor le urăm succes!

E. ROȘCA

Cele mai frumoase adunări

Flutură CRAVATELE ROŞII

De-ai porni, cititorule, pe drumurile de oţel ale patriei, pe căi şerpuite de piatră sau pe poteci de munte, de-ai cutreiera în lung şi-n lat ţara ta dragă, din revărsat de zori şi pînă-n amurg, ţi-ai întîlni prieteni la tot pasul. Şi, înainte de-a afla că unul e Victor, iar altul Mihai, înainte de-a şti că sînt în clasa a IV-a sau a VII-a, te-ai prinde bucuros la joacă cu ei sau te-ai alătura şirului care urcă pieptiş coasta muntelui după o floare rară. Îi întîlneşti atunci cînd vizitează şantierul Combinatului de celuloză de la Chişcani, Fabrica de fire şi fibre sintetice de la Săvineşti sau marele bluming de la Hunedoara. Şi tot prieteni întîlneşti pe-ntinsele arii la strînsul spicelor sau seara, poposind la focul de tabără de la munte sau mare. Ai mulţi prieteni, cititorule, o ştii şi tu şi-o spui cu mîndrie şi veselă lumină-n ochi. Pe toţi vă leagă faptul că sînteţi pionieri, că purtaţi aceeaşi cravată roşie şi în ochii voştri străluceşte aceeaşi năzuinţă : de a deveni cetăţeni demni ai scumpei noastre patrii, ostaşi de nădejde sub steagul partidului.

Eşti voios şi harnic, cititorule, şi ca tine sînt toţi copiii patriei noastre. Sînteţi fericiţi căci fericită e viaţa voastră, a celor ce purtaţi cravata roşie, părticică din steagul roşu de luptă al clasei muncitoare. Cravatei roşii îi închinaţi gîndul vostru pionieresc şi un fierbinte jurămînt, îi înălţaţi cînt de bucurie şi cinstire...

Cravatei roşii i-au închinat, de curînd, o frumoasă adunare şi pionierii din Tr. Severin, într-una din zilele petrecute la tabăra locală de la Şcoala medie nr. 3 din oraş.

Cînd am ajuns, acolo pregătirile erau pe sfîrşite. Invitaseră la această adunare viitori pionieri, foşti pionieri azi tineri harnici, fruntaşi în fabrică şi la şcoală, activişti de partid. Echipa artistică mai repeta, pentru a nu ştiu cîta oară, programul artistic, în dorinţa de a cinsti cum se cuvine un asemenea eveniment. Şi, cu toţii, aşteptau cu nerăbdare şi emoţie ziua hotărîtă pentru adunare.

Cuvinte care nu se pot uita

Adunaţi la umbra răcoroasă a teilor din vecinătatea şcolii, pionierii ascultau cu atenţie cuvintele tovarăşei instructoare. Vorbea cu înflăcărare despre lupta tinerilor utecişti, despre dîrzenia cu care aceştia, sub îndrumarea comuniştilor încercaţi, au înfruntat vremurile în care au trăit, pentru ca voi astăzi să duceţi o viaţă lipsită de griji.

Evocarea figurilor de eroi luptători pentru cauza clasei muncitoare, Filimon Sîrbu, Vasile Roaită şi alţii trezesc în inimile ascultătorilor flacăra vie a dragostei de patrie, dorinţa de a deveni folositori, de a-şi pune cît mai curînd forţele lor tinere în slujba construirii socialismului în ţara noastră. Hotărîrea de pe figurile multora dintre ei îmi aminteşte de micul viteaz Antal Tyukodi. Era de vîrsta voastră cînd, în 1935, s-a alăturat luptei comuniştilor. Căzut apoi în mîinile cîinilor de pază ai statului burghezo-moşieresc, a îndurat chinuri îngrozitoare, a fost purtat cu picioarele goale pe zăpadă, dar n-a scos un cuvînt, nu şi-a trădat tovarăşii. Tu, fată cu ochi albaştri ca seninul cerului spre care priveşti, asculţi cu răsuflarea întretăiată despre lupta utecistei Olga Bancic şi te cutremuri cînd afli greaua osîndă la care a fost supusă. Da ! Olga Bancic şi-a jertfit viaţa luptînd pentru libertatea popoarelor, pentru fericirea clasei muncitoare, pentru micuţa ei fiică, pentru ca voi, copiii de azi să cunoaşteţi o viaţă mai bună. „Mor cu credinţa că vei avea un viitor mai fericit şi mai tihnit decît mama ta", au fost ultimele ei cuvinte scrise pentru fiica sa.

O clipă de neuitat, care va străluci mereu vie în amintirea fiecărui pionier: clipa primirii cravatei roşii.

Tradiţia de luptă a uteciştilor este scumpă astăzi fraţilor voştri mai mari, utemiştii, iar vouă, purtători ai cravatelor roşii, pildă vie de patriotism fierbinte, de devotament pentru cauza construirii socialismului.

Jurnalul vorbit

— 6.000 de kg fier vechi şi 2.000 kg de maculatură am adunat în perioada anului şcolar trecut, a rostit cu mîndrie Eleonora Popescu din clasa a V-a. Pornind acţiunea noastră, n-am lăsat gospodărie nevizitată, am cutreierat străzile în lung şi-n lat, am cercetat şi împrejurimile oraşului. Dar camioanele încărcate, care au dus la gară fierul vechi pentru ca de aici să ia drumul Reşiţei sau al Hunedoarei, aşteaptă să fie urmate de altele ! Acţiunea de strîngere a fierului vechi continuă.

— Nu-i bucurie mai mare pentru noi, pionierii, decît aceea de a ne număra printre primii la învăţătură. Pentru ca în şcoala noastră să fie un număr cît mai mare de promovaţi, au muncit cu toţii din răsputeri. Cei mai buni la învăţătură i-au ajutat îndeaproape pe cei rămaşi în urmă. Şi roadele culese la sfîrşit de an au fost din cele mai bune. Eu m-am bucurat mult. Mai întîi, ca preşedinte de unitate, a spus Mircea Dan, şi mai apoi, ca elev al clasei a VI-a, în care au fost cele mai bune rezultate.

— Frumoasă-i viaţa de pionier ! Cînd plecăm în drumeţie, nerăbdarea noastră nu cunoaşte margini. Şi am făcut multe excursii pe care nu le putem uita. Tr. Severin — Caransebeş — Reşiţa — Timişoara — Arad, a fost itinerariul celei mai frumoase excursii pe care am făcut-o anul acesta. Amintiri de neuitat îmi stăruie în minte, povesteşte Daniela Derjac, una din participantele la această excursie. Combinatul siderurgic de la Reşiţa, fabrica „Industria lînei" şi fabrica de încălţăminte „Nikos Beloianis" din Timişoara, uzinele „Iosif Rangheţ" din Arad sînt numai cîteva din locurile vizitate de noi şi la care ne gîndim cu plăcere şi mîndrie.

— Cu cîntec, joc şi voie bună, zilele petrecute în tabăra noastră s-au strecurat pe nesimţite. Am învăţat cîntece şi poezii pionereşti, jocuri sportive şi dansuri naţionale cu care, dacă ne îngăduiţi, ne vom prezenta astăzi şi în faţa dumneavoastră, a răsunat glasul Lidiei, o fetiţă care purta un frumos costum naţional.

„Jurnalul vorbit organizat în timpul adunării a adus, prin glasurile voioase ale pionierilor, crîmpeie din activitatea lor, a arătat felul în care ştiu să trăiască şi să muncească purtătorii cravatelor roşii din oraşul Tr. Severin.

Viitorul este aproape

Cu deosebit interes, vădit pe faţa fiecărui pionier a fost ascultat tovarăşul Gh. Pîrvulescu, muncitor la uzinele mecanice din oraş. „Noi, comuniştii, răsunau cuvintele sale pline de căldură, vedem în voi, cei care azi purtaţi cravata roşie, schimbul nostru de mîine". Şi el a fost pionier! Printre pionierii primelor detaşamente din ţara noastră! A muncit şi a învăţat. Fruntaş la învăţătură este şi astăzi, ca elev al şcolii medii serale din uzină. Şi cum amintirile sale de pionier nu trebuiau mult scotocite în memorie, firul s-a depănat uşor. Şi mai plină de înflăcărare i-a devenit însă vorba cînd a povestit pionierilor cum lucrează azi în uzină, care sînt perspectivele de dezvoltare ale acesteia potrivit Directivelor celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Şi faţa oraşului lor drag se va schimba. Vor arăta mai înfloritoare, mai tinere, toate oraşele şi satele patriei noastre. Şi-n acestea veţi trăi şi veţi munci voi. In uzine şi-n fabrici, pe ogoarele gospodăriilor colective veţi întîlni maşini tot mai perfecţionate pe care aveţi să le conduceţi. Priveam figura arsă de soare a unui băiat cu ochi pătrunzători. Cine ştie, poate chiar el va fi mecanic pe o locomotivă Diesel-electrică, sau muncitor cu o înaltă calificare într-o uzină automată. Dar, pentru aceasta el trebuie mai întîi să înveţe foarte bine. Numai astfel va deveni un muncitor înaintat. De asemenea muncitori are nevoie ţara în următorii ani. Programul de dezvoltare a economiei naţionale în perspectivă, în următorii 15 ani, uriaşii paşi pe care dezvoltarea economiei ţării noastre îi va face, cer oameni cu înaltă calificare.

„A învăţa cu sete, a vă însuşi cunoştinţe temeinice este datoria voastră de onoare, felul în care trebuie să cinstiţi cravata roşie de pionier ce cu mîndrie o purtaţi la gît", sînt cuvinte care au rămas adînc întipărite în mintea pionierilor.

★

Adunarea era pe sfîrşite. In aşteptarea programului artistic, pionierii continuau să-şi împărtăşească impresii, să-şi întoarcă gîndul la întîmplări petrecute în frumoşii ani ai pionieratului.

— Ce rău îmi pare că am uitat să amintesc în jurnalul vorbit şi despre... — vorbea un băiat de lîngă mine — dar larma celorlalţi, frînturile de melodii m-au făcut să nu mai aud.

— Spune, spune, l-am îndemnat.

— Ei, acum... mi-a răspuns el.

— Acum, poate nu-i timpul pierdut.

— Imi place să construiesc. Cele mai frumoase amintiri cu întîmplări şi peripeţii sînt legate de obiectivele, de aparatele lucrate de mine.

— Şi ai multe ?

— Da ! Am lucrat în atelierul şcolar, la Casa pionierilor... Acum vreau să construiesc un robot care să se mişte, să vorbească...

— Dar să cînte, nu se poate ? îl iscodi o fetiţă ce nu-i ajungea nici pînă la umăr.

— Asta ai dori tu ? am întrebat-o.

— Eu vreau întîi să fiu pionieră. Pe urmă...

V-au plăcut, desigur, cuvintele micuţei mele interlocutoare. Dorinţa ei cea mai arzătoare este să intre în rîndurile organizaţiei de pionieri, să primească cravata roşie. Iar voi, purtători ai cravatelor roşii, care creşteţi sub grija părintească a partidului nostru, puteţi fi cît de îndrăzneţi în visurile voastre, ele se vor îndeplini cu siguranţă.

★

Pe toţi cei ce am participat la adunare ne-a surprins înserarea care ne-a părut mai grăbită ca oricînd. Pionierii mai jucau şi cîntau. Işi cîntau şi rosteau în versuri bucuria, mîndria de a fi pionier :

„Tot înainte, dîrz şi hotărît
pe drumul tras de vajnicii tovarăşi:
cravata roşie ce-o port la gît
vreau zi de zi şi ceas de ceas s-o
merit iarăşi.

Cu suflet oţelit şi cuget treaz
cinstesc învápăiata ei culoare ;
e înroşită-n sîngele viteaz
vărsat sub steagul clasei muncitoare !".

FLORICA BALAN

Instructoarea

Era într-o zi de august a anului 1959. Pe la ora prînzului, Annemarie a fost chemată la Comitetul U. T. M. al fabricii.

— Iată, a început secretarul comitetului, toţi instructorii din Şcoala de 7 ani nr. 24, sînt utemişti din fabrica noastră. Mai avem însă nevoie de un utemist destoinic care să muncească acolo ca instructor de pionieri. Ne-am gîndit la dumneata. Am auzit că-ţi plac foarte mult copiii. Ce părere ai, vrei să fii instructoare de pionieri ?

— Da, dar trebuie să mă ajutaţi. N-am mai lucrat niciodată ca instructoare de pionieri.

Annemarie ţine minte şi acum. Era într-o joi, cînd a trecut pentru prima dată pragul Şcolii de 7 ani nr. 24. A întîmpinat-o instructoarea superioară.

— Ştii, i-a spus ea, în clasa dumitale nu există acum nici un pionier. Dar în curînd o să formăm şi aici un detaşament. Pînă atunci dumneata să-i ajuţi să se pregătească. De altfel o să vezi, ei cunosc o mulţime de lucruri despre organizaţia de pionieri.

Şcolarii din clasa a III-a s-au bucurat mult cînd au aflat că tovarăşa Annemarie, muncitoare fruntaşă la fabrica de încălţăminte „8 Mai", va fi instructoarea viitorului lor detaşament. Rămasă singură, cu viitorii ei pionieri, Annemarie se simţi emoţionată. Va şti ea oare să îndrume aceşti copii dornici să afle mereu lucruri interesante ? Va ajunge ea oare la înălţimea instructoarei care a îndrumat detaşamentul lor timp de patru ani ? Şi apoi în producţie va trebui să fie mereu fruntaşă, altfel ce vor spune pionierii despre instructoarea lor ?

Dar, zilele au trecut şi iată că în şcoală, 15 pionieri, 15 copii inimoşi şi dornici de lucruri măreţe, au format un nou detaşament de pionieri. Care sînt oare cele mai frumoase acţiuni organizate de noul detaşament ? Excursiile din împrejurimile oraşului ? Serile de basme ? Acţiunile de folos patriotic ? Vizionările de filme în colectiv sau adunările cu temă ? Toate au fost deosebit de interesante. Totuşi, dacă ai s-o întrebi pe Cristina Bozdoc, preşedinta detaşamentului, ea îţi va răspunde : Adunarea cu temă „Aşa au luptat eroii clasei muncitoare", între Annemarie şi pionierii detaşamentului s-a legat o strînsă prietenie. Cum să nu fii prieten cu o instructoare care ştie să-ţi povestească atîtea lucruri interesante, care ştie atîtea jocuri şi cîntece ?

Prin luna februarie a acestui an, datorită faptului că Annemarie se numără printre cele mai bune muncitoare din fabrică, a fost aleasă responsabila brigăzii de calitate „Olga Bancic". Tot atunci secretarul comitetului U.T.M. i-a spus :

— Va să zică, tovarăşă Christ, brigada te-a ales responsabilă. Acum eşti mai mult timp ocupată în fabrică. N-o să mai ai timp de pionieri. Pe cine propui în locul dumitale ?

— Dar nici nu mă gîndesc să-mi părăsesc detaşamentul ! Ţin prea mult la pionierii mei. N-aveţi nici o grijă, am să fac faţă şi în fabrică şi la şcoală. Şi-apoi să mai ştiţi un lucru : pînă nu ajung cu detaşamentul meu în clasa a VII-a, n-am să-l părăsesc oricît de ocupată aş fi.

Brigada condusă de Annemarie este acum fruntaşă în fabrică. La panoul de onoare, brigada „Olga Bancic" se află la loc de cinste. În întîmpinarea celui de-al III-lea Congres al U.T.M., brigada s-a angajat să ridice procentul calităţii de la 94% la 95,5%.

Pionierii detaşamentului cunosc acest angajament şi ei sînt siguri că instructoarea lor va conduce în aşa fel brigada încît angajamentul să fie nu numai îndeplinit, dar chiar depăşit.

Mediaş, august 1960.

RADU POPA

Scrisoare din tabără.

Dragii mei părinți.

Vă rog să mă iertați că nu vă scriu atit de des pe cît aș avea să povestesc despre tabără.

De-ați ști ce repede se scurg zilele aici! Aproape că nici nu ne dăm seama. Ți se pare că abia ai ridicat drapelul pe catarg și trebuie să-l cobori, că a și trecut ziua. Nici nu știu cu ce să încep. Să vă scriu despre excursiile pe care le-am făcut? Aici împrejurimile sînt frumoase, de dimineața pînă seara nu te-ai sătura să le privești. Și împrejurimile, și satul, și oamenii. Cînd am trecut prin sat am văzut frumosul port al țăranilor de prin locurile acestea și casele mari, luminoase, care s-au ridicat alături sau pe locul celor vechi. Intr-o zi, ne-am oprit la marginea unui rîu, am stat pe iarbă, ne-am jucat, am cîntat, am cules flori... Ne-au rămas dragi la vedere munții Făgărașului, care ne străjuiesc tabăra. Dar asta n-ar fi tot. Vă închipuiți cu ce poftă de mîncare ne întoarcem la amiază. Toți arătăm bine. Eu, de pildă, m-am îngrășat pînă acum cu un kilogram.

Nu v-am scris încă ce frumos am petrecut la focul de tabără. Fiecare detașament a pregătit cîte ceva. Am recitat poezii, am cîntat și la urmă nu mai conteneam cu strigăturile: „Foaie verde de lalea, dragă-mi este tabăra"! Tovarășul director ne pomenea de culcare, tot printr-o strigătură. In tabără, niciodată nu te plictisești. Dacă e vreme frumoasă, plecăm în excursii, ne jucăm, învățăm cîntece, semnalizăm cu fanioane, avem întreceri sportive și cîte altele. Dacă plouă, ne adunăm în club, citim, jucăm șah, spunem povești. Un băiețaș din tabără, cu care stau la masă, a scris acasă că ne jucăm într-o curte mai mare decît Poiana Stalin și că la vale curge o apă mai adîncă decît Oltul. Noi am rîs de ce-a fost în stare să scrie, dar cînd te gîndești n-a fost de mirare. E atît de minunat aici încît totul ți se pare mai mare decît ar fi în realitate.

Părinții mei dragi, e adevărat că nu pot să descriu totul, odată ce fiecare zi de tabără aduce noi și noi bucurii. Voi ce mai faceți? În curînd, va trebui să-mi iau rămas bun de la tabără. Cînd mă voi întoarce acasă, o să am ce să vă povestesc. Atunci, o să aflați și voi, pe îndelete, cît e de frumos să-ți petreci vacanța într-o tabără pionierească.

Vă sărut cu drag.

DOINA

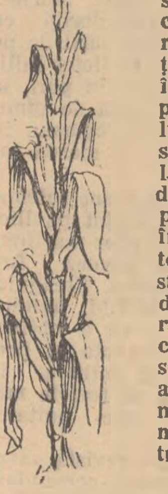
(Doina Pîs, pionieră, tabăra regională de la Avrig)

LA PRĂȘIT

„Știam dinainte că în ziua aceea caldă de iunie vom merge la G.A.S. să prășim porumbul" ne-a spus pionierul Ion Oprișor, din clasa a VI-a de la Școala de 7 ani mixtă din Sura Mică, regiunea Stalin.

Pînă la locul stabilit am mers cu remorca. Prilej de veselie. Cîntau cîntece pionierești în limba romînă și germană și glumeau. Maria Sbîrcea țipa întruna, chipurile că se răstoarnă remorca. Ei, ca s-o învețe minte, îi strigau: „Uite, chiar acum, vai, se răstoarnă!" După cîteva sperieturi de felul acesta ea a înțeles că nu-i șade bine să fie fricoasă. E doar pionieră. In schimb, Vlad Viorel dintr-a VI-a parcă și-ar fi pus în gînd să fie extrema Mariei. Nu mai avea astîmpăr, dădea din picioare, ne împingea și se apleca mult înafară ca să ne dovedească cît e de viteaz. „Să-ți vedem bravura, dragă Vlade la prășit, nu aici!" spunea Girelt Johann. Și au ajuns la arie. Tovarășul brigadier Mihai Rad le-a explicat cum să prășească porumbul. Hotărîți s-au pus pe treabă. După un timp, Ana Solomon a observat că Ligia, colega ei, rămîne în urmă. Ligia era tare mîhnită. Să nu poată fi ea în rînd cu ceilalți? Ana s-a apropiat de ea și a început s-o ajute. A continuat Ligia, apoi iarăși Ana și tot așa pînă ce Ligia a ajuns în rînd cu ceilalți. Ce bucuroasă era acum! La pauza de ora 10, erau toți arși de soare obosiți, dar fără îndoială și mîndri de munca lor. O poveste întreagă a fost însă cu apa. Mulți dintre ei nu-și aduseseră apă. A fost o încercare și să vedeți de ce: cîțiva aveau totuși la ei sticle cu apă. S-au repezit și au început să bea. Frumos! Ceilalți se uitau la ei și înghițeau în sec. Primii și-au dat însă seama la timp și rușinați au împărțit sticlele, cerîndu-și scuze...

Interesantă a fost distrugerea gîndacului de Colorado. (Prima dată au făcut cunoștință cu acest stimabil gîndac la școală. L-a adus tovarășul profesor într-o sticlă, unde dumnealui se mișca în sus și în jos foarte nervos). Au pornit de dimineață cu camionul spre culturile de cartofi ale gospodăriei agricole colective din comună. Fiecare își adusese de acasă cîte o sticluță. Pe cîmp, s-au pus pe treabă. La început, unii de cum puneau mîna pe gîndac îl și aruncau jos de parcă l-ar fi mușcat. Vesel, gîndacul, se și grăbea s-o ia la picior. Pe tăcute, însă, ca nimeni să nu observe ce s-a întîmplat, repede îl înhățau și-l aruncau în sticlă. După prinderea primului gîndac, totul s-a desfășurat ca la carte. Îi prindeau sistematic și-i plasau frumușel în sticluță. La întoarcere, au depus sticlele, iar gîndacii de Colorado au fost aruncați în foc. Copiii s-au întors apoi acasă voioși și mulțumiți că au muncit așa cum trebuie

M. LICIU

7 PRIETENI

E o după-amiază fierbinte de iulie. La acest ceas, programul taberei turistice de la Repedea, regiunea Iași, prevede odihnă. Mulți copii dorm, alții, întinși la umbra corturilor, citesc. Al patrulea cort, din șirul amplasat în marginea dinspre apus a taberei, e locuit de șapte băieți: Ionică Hurdubaie din comuna Tanacu, Cristian Chitic, din Bîrlad, Ionică Militaru din Vaslui, Costică Drozan din Bîrlad, Viorel Filipescu și Doru Ivan, amîndoi ieșeni, și Costică V. Petrilă, din satul Suhuleț. Pînă la venirea în tabără nu s-au mai văzut niciodată. Acum sînt prieteni parcă de cînd lumea. Își fac mici servicii unul altuia, merg peste tot împreună. E o plăcere să zăbovești seara în cortul lor. „Responsabilul" cu glumele nu lipsește, e Chitic. Spune vrute și nevrute, te prăpădești de rîs. Drozan are și el specialitatea lui: e un foarte bun povestitor. A cîștigat și un concurs intitulat chiar așa: „Pentru cel mai bun povestitor". L-ai tot asculta. Serios cum e, nici nu rîde, nici nu ridică tonul; vezi aevea tot ceea ce istorisește. Cu plăcere este ascultat și Costică Petrilă. El are însă și alt dar, acela al scrisului. De altfel, se numără printre cei mai buni corespondenți ai „Scînteii pionierului". Cînd băieții îl văd scotocind prin valiză după creion și hîrtie, fac deîndată liniște și-și caută de lucru pe afară: Costică vrea să compună ceva... Și Ionică Militaru are o pasiune: fotbalul. E un stoper redutabil, cel puțin așa susține. Celălalt Ionică, Hurdubaie, ar tot citi cărți de aventuri, iar Viorel și Doru nu se mai satură povestindu-le prietenilor despre orașul lor drag, Iași, căruia îi cunosc toate colțișoarele.

Ca întotdeauna, și în această după-amiază șed toți șapte pe iarbă, la umbră, vorbind de una și de alta. Chitic mai aruncă o glumă, Drozan încearcă să-i țină piept, iar Ionică Hurdubaie clipește din genele-i blonde, așteptînd să intervină la momentul potrivit. Ceilalți citesc sau, culcați pe spate, privesc seninul adînc, curat, al bolții. Dinspre pădure vîntul adie abia simțit, răcoros. Șapte băieți, copii de oameni muncitori, se odihnesc liniștiți în mijlocul naturii, petrecînd asemenea sutelor de mii de pionieri și școlari din patria noastră, o vacanță plăcută, lipsită de griji, așa cum, datorită partidului, le este întreaga viață.

AL. OVIDIU ZOTTA

SA DISCUTĂM DESPRE VOINȚA

Citind articolul „Să discutăm despre voință" mi-am dat seama că Aurel Lasămăsătelas se aseamănă foarte bine cu colegul meu A. Cornel. Adam era slab la învățătură. Pionierii din clasa noastră s-au străduit să-l ajute, de asemenea și tovarășii profesori. Dar lui Cornel nu i-a trebuit tot anul decît sania, mingea și trotineta. Pînă la urmă, a rămas repetent. Toate acestea, pentru că Adam Cornel n-a avut voință și nici n-a căutat să se folosească de ajutorul nostru. Cînd colectivul în care muncești caută să contribuie la îndreptarea ta, este cu atît mai rușinos să nu depui efort pentru a avea voință!

ELENA RANETTI
cl. a VII-a A, Școala de 7 ani, com. Țăndărei, raionul Fetești, regiunea Constanța

Elevul Aurel Lasămăsătelas este un băiat lipsit de voință, așa cum a recunoscut și singur. Din păcate, unii dintre noi mai mult sau mai puțin îi semănăm. Nici eu nu mă sculam ușor dimineața. Dar mi-am impus să fiu mai harnic și de atunci nu mai sosesc tîrziu la școală. Pe Aurel Lasămăsătelas l-aș sfătui acum, fiindcă e vacanță, să se ducă la tabăra locală și să-și respecte zilnic programul stabilit. Va avea prilejul să-și petreacă timpul liber frumos, activ.

DOINA GRAMA
cl. a IV-a A, Făgăraș, regiunea Stalin

Eu cred că lipsurile lui Aurel Lasămăsătelas pot fi îndreptate cu ajutorul colectivului în mijlocul căruia muncește. L-au ajutat oare colegii să nu mai întîrzie la școală, ducîndu-se cînd unul, cînd altul să-l ia de acasă, ca din întîmplare? In felul acesta, după cîteva vizite, el ar fi avut grijă și singur să se scoale, să se îmbrace, să fie gata cînd îi sosește colegul. Așa am procedat noi în clasă și am obținut rezultate bune. Indrumările date de educatorii noștri, grija îndeplinirii îndatoririlor zilnice, puterea exemplului, citirea de cărți potrivite, sînt numeroase mijloace care ajută să ne formăm voința.

LUCIAN CORTEZ,
cl. a V-a, Școala de 7 ani nr. 10, Bacău

Voința îți servește pentru a fi sîrguincios, disciplinat, pentru a-ți respecta cuvîntul dat. Pentru noi, pionierii, a avea voință înseamnă a învăța bine, a sluji cu devotament patria dragă.

Eu cunosc mulți pionieri, care nu procedează ca Aurel Lasămăsătelas, cum sînt pionierii: Marioara Cătană, Lucia Dragomir, Nicora Gurzu și alți pionieri din unitatea noastră. Ei știu prea bine că țara are nevoie de copii care se pregătesc să devină oameni ai muncii harnici și hotărîți. De aceea, celor care sînt ca Aurel le doresc să se îndrepte în scurt timp, să devină pionieri adevărați.

MARIA BANAGA
str. Palas nr. 3-bis, Constanța

Vă invităm la

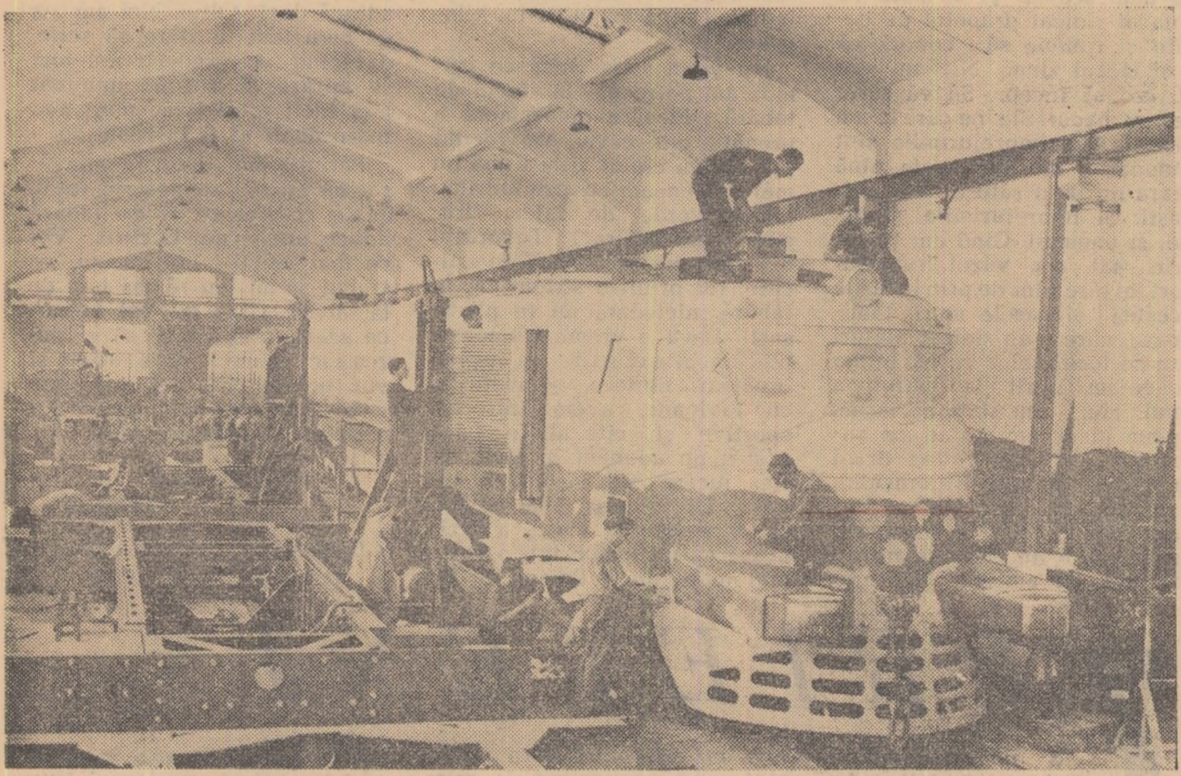
Focul de tabără al Scînteii pionierului

Festivitatea tradiționalului foc de tabără organizat de gazeta „Scînteia pionierului" în cinstea zilei de 23 August se va desfășura în anul acesta la 14 august începînd de la orele 17,30 pînă la orele 20,30 în parcul Palatului pionierilor din Capitală. Participanții vor avea prilejul să afle cum s-au desfășurat unele episoade din lupta eroică de eliberare a patriei noastre de sub jugul fascist, luptă organizată și condusă de Partidul Comunist Romîn, și despre ajutorul prețios dat de armata sovietică.

În continuarea festivității formații artistice pionierești vor prezenta un interesant program de cîntece și dansuri.

Participanții vor asista la un concurs de recitări cu cele mai frumoase poezii precum și la un concurs de cîntece patriotice și pionierești. Vor fi prezente în jurul feericului foc de tabără și glumele, și ghicitorile și cîntecele vesele, pionierești. De asemenea, vor fi prezenți și actori bine cunoscuți și îndrăgiți de pionieri. Bineînțeles, nu vor lipsi nici jocurile distractive ca „Pescarul amator", „Taie sfoara", „Nimerește ținta", veselele alergări în sac și altele, la care veți putea participa cu toții.

LA UZINELE CARE POARTA NUMELE MARII SARBATORI...

Flăcăul venit de departe, de prin părțile Ardealului, să caute aci de lucru, dădu să deschidă poarta grea de fier, dar se opri îngrijorat: desluși un geamăt surd în învălmășeala viscolului. O fi fost oare o părere? Nu, geamătul prelung răsună iarăși la barăcile de scîndură de lingă poartă. Acolo, în carcerele de scîndură, Malaxa, patronul, azvîrlea pe cei care se ridicau împotriva asupririi și a războiului criminal antisovietic.

O închisoare apăsătoare era de altfel întreaga uzină, și pe tînărul Vasile Costin îl așteptau aceleași zile grele: salariul de mizerie, viscolul înzăpezind halele sparte, reumatismul, uneltele rudimentare ce periclitau viața muncitorilor. Dar a venit ceasul eliberării. Muncitorii de aci au început și ei o viață nouă. Deasupra porților grele au înălțat, înscris cu litere de metal, însăși numele marii sărbători naționale a poporului nostru: 23 August.

★

Comunistul Vasile Costin, strungar la uzinele „23 August", mi-a vorbit cu însuflețire despre marile transformări care au avut loc în uzină, după eliberare.

— Aci, se făceau înainte locomotive cu aburi, niște tipuri învechite. Acum, halele au altă înfățișare, au fost amenajate pentru o producție largă. Se lucrează la noi linii de ciment pentru export, turbosuflante pentru furnalele hunedorene, compresoare de înaltă capacitate pentru industria chimică, agregate pentru fabrica de produse sodice de la Govora, vagoane, automotoare și locomotive Diesel de 120 C.P....

O atmosferă avîntată, sărbătorească, te întîmpină de cum pășești pragul marilor uzine. La cazangerie și mecanică grea, la automotoare și forje, în toate secțiile, muncitorii lucrează cu însuflețire, pentru ca pe porțile uzinelor să iasă produse cît mai multe și de bună calitate, pentru ca în dimineața zilei de 23 August, la demonstrație, să poarte cu mîndrie panourile strălucitoare, cu rezultatele muncii lor rodnice.

— De altfel, cîteva cifre se pot da de pe acum, mi-a spus strungarul Vasile Costin. De pildă, în privința economiilor, cazangii de la secția vagoane-cisternă (printre care se evidențiază, cei din brigăzile conduse de Leonte Popescu, Gheorghe Mititeanu și Anghel Stoica) au economisit pînă acum o cantitate de metal din care se pot fabrica încă opt vagoane-cisternă!

L-am întrebat pe strungarul Vasile Costin ce s-a făcut cu barăcile în care patronii încarcerau muncitorii.

— Pe locul lor s-au ridicat magazinele pe care le vedeți aci, lîngă uzină. Multe construcții s-au ridicat în ultimul timp în cartier. Și eu — locuiesc în casă nouă, colea, la o palmă de loc. Cu mine odată, și-au mai construit încă zece muncitori case. Toate, cu ajutor de la stat.

O bucurie profundă se vedea pe fața harnicului strungar. Bucuria unui trai fericit, demn de zilele noastre.

AL. DINU IFRIM

In cinstea celui de-al III-lea Congres al U. T. M.

Cei care au cucerit drapelul

Acum să vă vedem, băieți! Ca să fii pe primul loc, să cucerești drapelul, nu-i lucru ușor. Dar dacă lupți cu îndîrjire... La urma urmei, e și o problemă de onoare!...

Așa le spusese Nicolae Nastasia, secretarul U.T.M., tinerilor din secție. Utemiștii din brigada lui Marin Micu nu se aflau printre cei din frunte și totuși, ei fuseseră aceia care lansaseră chemarea la întrecere socialistă, hotărînd să întîmpine al III-lea Congres al U.T.M. cu realizările cele mai frumoase. Puteau ei, oare, să se lase mai prejos? Nicidecum. Chiar de a doua zi, tinerii care intrau primii în schimb și se apucau cu însuflețire de lucru, ei erau. Roțile grele erau fixate cu precizie și în timp record la capetele osiilor. Zeci și zeci de roți de tren se aliniau alături de șirurile de roți montate de celelalte brigăzi din secție.

Curînd, brigăzile de tineret din secția roți de tren, de la uzinele „Progresul"-Brăila, au anunțat o victorie strălucită: montarea peste plan a o sută roți de tren. De asemenea, ei au adus o contribuție importantă la realizarea economiei de 1.512.000 lei pe uzină.

— Bravo, băieți! Bravo! Cu aceste cuvinte înflăcărate i-au întîmpinat nu de mult muncitorii din întreprindere, pe tinerii din brigada a doua, care se întorceau la uzină într-un camion deschis, cu mare veselie. Se aflau acolo și Zamfirescu Rusu, și Gheorghe Drăgan și Constantin Mirea, și ceilalți utemiști din brigadă. In mîinile lui Marin Micu, flutura un drapel purpuriu, cusut cu fir de aur — drapelul de brigadă fruntașă pe oraș, oferit de Comitetul Orășenesc U.T.M.-Brăila. Drapelul strălucitor, pe care tinerii din brigada lui Marin Micu l-au dus bucuroși în secție ca pe un adevărat trofeu, mîndrie a întregului tineret din uzină.

AL. PROFIRIU

Utemiștii de la GAC-Ţibucani

G.A.C.-Ţibucani este o gospodărie fruntașă, cunoscută în toată regiunea Bacău. Multe și rodnice sînt realizările obținute de colectiviștii de aici. Alături de ei, sub conducerea comuniștilor, tineretul din gospodărie își aduce contribuția la înflorirea ei. In cinstea celui de-al III-lea Congres al U.T.M., realizările obținute de tinerii utemiști din gospodărie sînt tot mai multe și mai frumoase. Două echipe, formate din 40 de tineri, conduse de utemiștii Elena Pandele și Ioan Ambrozi, au recoltat ovăzul, au organizat strîngerea spicelor și căratul recoltei pe o suprafață de 30 ha. Pentru cele peste 2.000 capete de animale pe care le posedă gospodăria, s-a prevăzut însilozarea unei mari cantități de nutreț. Membrii organizației U.T.M. s-au angajat să însilozeze 1.000 tone de porumb siloz. Lucrările au început. De asemenea, la chemarea organizației U.T.M., 115 utemiști au curățat 60 ha din izlazul comunei.

...Tineretul din G.A.C.-Ţibucani își organizează timpul liber tot mai plăcut și mai cu folos. 80 de utemiști au făcut o frumoasă excursie la Bicaz cu camioanele gospodăriei. Numeroase sînt și activitățile cultural-artistice și sportive organizate de utemiști în ultima perioadă. Nu există seară fără mulțime de vizitatori la bibliotecă sau la căminul cultural. Citesc, ascultă recenzii, participă la discuții despre cărți, vizionează filme, participă la pregătirea programului artistic pe care utemiștii îl pregătesc în cinstea celui de-al III-lea Congres al U.T.M.

E seară. Becurile electrice luminează ulițele satului, Din case răzbat frînturi din cîntecele transmise la radio. Pîlcuri, pîlcuri de tineri și tinere părăsesc căminul cultural și biblioteca și se îndreaptă spre casă cîntînd voios. Mîine îi așteaptă o nouă zi de muncă rodnică. In cinstea celei de-a XVI-a aniversări a eliberării patriei noastre și în întîmpinarea Congresului al III-lea al U.T.M., tinerii de aci, alături de tinerii din toate satele și orașele patriei, sînt hotărîți să obțină rezultate tot mai frumoase în îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului.

M. NEGREA

Ziua minerului

Prin munca lor neobosită, harnicii mineri de pe tot întinsul patriei noastre dau zi de zi tone de cărbuni și minereuri, ridicîndu-i mai mult faima bogățiilor subterane... In trecut, Văii Jiului i se mai spunea și „Valea Plîngerii", deoarece aici exploatarea cea mai cruntă și condițiile de muncă cele mai neomenești se îmbinau cu teroarea cea mai sălbatică. Aici, în Valea Jiului, cu trei decenii în urmă, minerii au înscris cu sîngele lor adevărate pagini de glorie în istoria luptei clasei muncitoare din patria noastră.

Zilele de chinuri și groază, traiul de mizerie pe care îl duceau, hrubele sprijinite cu cîțiva stîlpi gata să se prăbușească peste muncitori, accidentele ce se țineau lanț, toate condițiile inumane de lucru, nu vor fi uitate niciodată de cei ce le-au apucat. Astăzi, Valea Jiului s-a trezit la o nouă viață. In anii regimului democrat-popular, prin grija permanentă a partidului, minele au devenit adevărate uzine moderne subterane. Prin galeriile minelor circulă cu viteză vagonete remorcate de locomotive electrice sau Diesel. Transportul a fost mecanizat 100%. In abataje sînt introduse haveze ale căror fierăstraie spintecă cărbunele, ușurînd în felul acesta infinit munca minerului. Multe s-au schimbat în viața minerilor. In locul cocioabelor întunecate s-au ridicat blocuri moderne, teatre, cinematografe, cămine culturale, biblioteci, școli... Viața nouă a pătruns peste tot: în locuințele și inimile oamenilor, în adîncul minelor, în orașe și sate, pretutindeni...

Valea Jiului se mîndrește cu mineri fruntași ca Bartha Francisc, Mihai Ștefan, Carol Szabo, Gheorghe Michiev... La 7 august s-a sărbătorit Ziua Minerului. In întîmpinarea acestei zile, în minele din întreaga țară a luat o amploare tot mai mare întrecerea pe profesii. La Aninoasa s-au întrecut minerii din 15 brigăzi. La Petrila au participat la întrecere aproximativ douăzeci de brigăzi de mineri. In sectorul 4, brigada condusă de Mihai Islai, din care fac parte utemiștii Gheorghe Hînceanu, Ludovic Vass, Petru Teodea și Andrei Fazekaș, a depășit planul necontenit cu 20–30 la sută.

De Ziua marinei

La Constanța, ziua de duminică 7 august — Ziua Marinei R.P.R. — a fost sărbătorită cu un fast deosebit. Marinarii de pe numeroasele vase ale flotei militare și civile aliniate în port, la dane, și-au primit încă de dimineață oaspeții ce se revărsau în șuvoaie să asiste la marea lor sărbătoare.

Ora 9... E un moment solemn. Pe catarg a fost înălțat pavilionul de luptă al Forțelor maritime militare și marele pavoaz. Are loc apoi decernarea Steagului Roșu al C.C. al U.T.M. unității marinei militare care a obținut cele mai bune rezultate în pregătirea de luptă și politică. In acest an, fruntașă pe forțele maritime militare este unitatea 02080-Tulcea.

La ora 10 începe revista navală. La bordul navei-comandant iau loc conducători de partid și de stat, reprezentanți ai Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, generali și ofițeri superiori. Pe nava-comandant ia loc, de asemenea, mareșalul Uniunii Sovietice, A. I. Eremenko, care se află într-o vizită în țara noastră.

După ce se dă citire ordinului ministrului Forțelor Armate ale R.P.R., tunurile trag cele 21 de salve de salut. Cu aceasta începe cea de a doua parte a festivităților în care, din ape, își face apariția... „Neptun", nelipsitul zeu al mărilor, pe o ambarcație alegorică reprezentînd o.. balenă! Jocurile marinărești, demonstrațiile moto-nautice și întrecerile sportive au continuat pînă seara tîrziu, cînd și-a făcut din nou apariția zeul „Neptun" și cînd pe catargurile tuturor navelor aflate în port s-a aprins marele pavoaz electric, cu strălucire de aur, sărbătorească.

Concursul „Frumoasă ești patria mea"

Seria a VI-a

Intrebările pe care vi le punem acum se referă la dezvoltarea pe care scumpa noastră patrie o va cunoaște în anii ce urmează. Cifrele privind dezvoltarea economică a țării noastre, cuprinse în Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al partidului ilustrează pe deplin politica de construcție pașnică pe care o duc partidul și guvernul nostru.

Noi vă punem cîteva întrebări. Dacă ați citit articolele publicate de gazeta noastră în numerele de după ținerea celui de-al III-lea Congres al partidului, atunci cu siguranță că veți da răspunsuri bune.

1. Unde se va construi un mare combinat siderurgic care va produce anual 4 milioane tone oțel?

2. De cîte ori mai multă energie electrică va produce țara noastră în 1965, față de 1959?

3. Cîte noi săli de clasă se vor construi pentru elevii patriei noastre, pînă în 1965?

4. Cu cît va crește salariul real al muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor, pînă în anul 1965, față de nivelul realizat în a doua jumătate a anului 1959?

5. De cîte ori va crește producția industrială a patriei noastre pînă în anul 1965 față de 1959?

CUPON DE PARTICIPARE nr. 6

ZIUA ELIBERĂRII COREEI

Peste cîteva zile, poporul coreean sărbătoreşte a 15-a aniversare a eliberării sale de sub jugul imperialiştilor japonezi. In urmă cu 15 ani, la 15 august 1945, Armata Sovietică a zdrobit armatele imperialiştilor japonezi, eliberînd poporul coreean, care, timp de aproape 4 decenii a îndurat sub jugul exploatării suferinţe de neînchipuit. In condiţiile eliberării de către armatele sovietice, poporul coreean a văzut atunci foarte aproape îndeplinirea visului de a începe o viaţă nouă, fericită, dar această năzuinţă fierbinte s-a înfăptuit numai în partea de nord a ţării, deoarece în sudul Coreei au debarcat în septembrie 1945, trupe americane. Coreea a fost dezmembrată. In 1950, agresiunea imperialistă a încercat să zdrobească tînăra Republică Populară Democrată Coreeană. Poporul s-a ridicat însă la luptă şi agresorii au fost izgoniţi.

A început marea operă de reconstrucţie. In 1957 a început primul plan cincinal pe care harnicul popor coreean l-a îndeplinit numai în 2 ani şi jumătate! Sub conducerea înţeleaptă a Partidului Muncii în frunte cu tovarăşul Kim Ir Sen, oamenii muncii din R.P.D. Coreeană au obţinut, din zi în zi, mai multe şi mai mari succese în opera de construire a socialismului în patria lor.

★

Nu de mult, pionierii coreeni au avut o mare sărbătoare: acum 14 ani, la 6 iunie 1946, s-a născut organizaţia lor pionierească.

Incă de la început pionierii coreeni au fost educaţi în spiritul tradiţiilor luptei revoluţionare a predecesorilor lor — tinerii luptători împotriva cotropitorilor japonezi. Aceştia erau neînfricaţii cercetaşi, care făceau legătura cu partizanii. Din clipa cînd Japonia imperialistă a fost înfrîntă şi în Coreea de Nord poporul a luat puterea în miinile sale, pionierii au început să ajute pe măsura puterilor lor la construirea vieţii noi.

Vreţi să ştiţi cîteva din faptele pionierilor coreeni? Ascultaţi: In cursul unui singur an, pionierii din R.P.D. Coreeană au dat ajutor cooperativelor agricole totalizînd o jumătate milion de zile-muncă, au colectat 805 tone de cauciuc vechi, din care se pot face peste 4 milioane perechi de încălţăminte. Din fierul vechi strîns de ei s-au fabricat o locomotivă, o macara, cîteva zeci de tractoare şi automobile.

★

Detaşamentul 11 de la Şcoala de fete „Suian" din oraşul Heciyu este numit „detaşamentul celor uniţi". Fetele învaţă împreună, se odihnesc împreună şi tot împreună participă la viaţa unităţii...

Acum cîteva luni, detaşamentul lor a venit la cooperativa agricolă din Niunphosk să ajute la sădirea răsadurilor de orez. Ţăranii le-au întîmpinat cu bucurie şi le-au cazat într-o casă sub îngrijirea unei gospodine.

Intr-o seară, cînd prietenele se întorceau de pe cîmp, s-a stîrnit dintr-odată un vînt puternic. Porni o ploaie torenţială.

— Vai de mine, strigă gospodina alergînd în întîmpinarea fetelor, s-a rupt digul!

Fetele nu stătură pe gînduri. Intr-o clipă apucară căldări, lopeţi, tot ceea ce era la îndemînă şi fugiră în spre dig. Dar şuvoiul de apă deja făcuse o spărtură destul de mare. Ce era de făcut? Apa ameninţa să inunde cîmpul şi să distrugă răsadurile de orez...

Deodată Kim Cion Suk s-a aruncat în apă şi s-a aşezat acolo unde era spărtura digului. Prietenele au înţeles ceea ce vrea ea şi săriră şi ele imediat. Alipindu-se una de alta fetele au barat calea şuvoiului de apă. Aşa au stat ele pînă ce din sat le-au venit în ajutor. Digul şi răsadurile de orez au fost salvate datorită curajului şi spiritului de sacrificiu al micilor pioniere...

DE LA POL LA POL

Marşul păcii

La 5 august, s-a încheiat la Tokio marşul păcii din Japonia. Peste 20.000.000 locuitori din cele mai diferite regiuni ale Japoniei au străbătut în total 10.000 km. Pe tot parcursul, în oraşe, sate şi, în special, unde sînt situate baze militare americane, au avut loc mari mitinguri şi demonstraţii ale populaţiei locale şi ale participanţilor la marşul păcii, împotriva planurilor agresive ale imperialiştilor, împotriva pregătirilor unui nou război.

O victorie a forţelor democratice

In luna iulie, în Italia au avut loc mari demonstraţii antifasciste. Cu acest prilej, numeroşi demonstranţi au fost arestaţi de poliţie. Potrivit unor ştiri din Florenţa, tribunalul local a fost nevoit să elibereze pe toţi participanţii la demonstraţiile antifasciste din luna iulie. Presa de stînga din Florenţa salută încheierea acestui proces ca pe o victorie a forţelor democratice.

Fapt semnificativ

La începutul lunii august, cetăţeanul american Sloboda, funcţionar al Statului Major al serviciului secret american din Republica Federală Germană, a cerut autorităţilor din Republica Democrată Germană să-i acorde dreptul de a se stabili în R. D. Germană. El a declarat că după ce a fost iniţiat în activitatea provocatoare a serviciului secret american împotriva R. D. Germane şi a celorlalte ţări din lagărul socialist, nu mai vrea să participe la acţiunile criminale ale serviciului secret american.

11 ani sub pămînt!

Agenţia Reuter anunţă că, în oraşul Ontario din S.U.A., o mamă îşi ţinea ascunşi într-un bordei 3 dintre cei 6 copii ai ei. Cînd a fost întrebată de ce-i ţine în asemenea condiţii îngrozitoare, ea a răspuns: „Din cauza problemei locuinţelor. In 1949, venind din Detroit în Ontario, a fost extrem de greu să găsesc o locuinţă pentru familia mea numeroasă. I-am spus proprietarului că am doar 3 copii, iar pe ceilalţi 3 i-am ţinut ascunşi pînă acum...".

Mai departe, agenţia transmite că aceşti copii, deoarece timp de 11 ani au stat ascunşi, fără lumină, fără aerisire şi prost alimentaţi sînt aproape anormali. Deşi au 18, 14 şi respectiv 13 ani, ei aproape nu sînt în stare să meargă sau să vorbească...

Iată o veste care pentru noi, cei ce trăim în societatea socialistă, pare de necrezut. 11 ani, această mamă şi-a înfrînt clipă de clipă dorinţa de a-i scoate la lumină şi aer pe cei 3 copii, pentru ca ceilalţi 3 să poată trăi, să aibă unde locui. 11 ani, aceşti copii condamnaţi la închisoare forţată au trăit ca nişte animale, sub pămînt, aşteptînd cu ochii lacomi îmbucătura aruncată de nefericita mamă... Lipsiţi de posibilitatea de a se mişca, de a alerga sau de a se juca, vreme de 11 ani aceşti copii au crezut că lumea se rezumă la bordeiul lor săpat în pămînt şi la mîna care le arunca îmbrăcămintea şi hrana săracă...

Dar nu trebuie să ne mirăm. In societatea capitalistă, acolo unde guvernează „legea celui mai tare", unde totul este subordonat goanei nebune după profit, această întîmplare e trecută la „fapte diverse". Ca şi comerţul de copii practicat pe scară largă de capitalişti, ca şi şomajul existent acolo, în „societatea belşugului", cum îşi intitulează capitaliştii americani ţara, „şaptesprezece milioane de oameni se culcă în fiecare seară flămînzi, cincisprezece milioane de familii locuiesc în case necorespunzătoare, 7.000.000 de familii muncind din greu, abia reuşesc să-şi ducă viaţa de la o zi la alta. „Electrical Workers Journal" scrie că „milioane de familii americane mai trebuie încă să trăiască în cocioabe suprapopulate, adevărate ruini, pentru că nu au mijloace să-şi procure o locuinţă"...

In S.U.A., milioane de oameni suferă de foame. In luna iunie a.c. numărul şomerilor a crescut cu 964.000 faţă de luna precedentă...

Există însă şi belşug... Familia capitalistului Rockefeller posedă o avere de trei miliarde şi jumătate de dolari. Cît venitul anual al unui milion de familii de muncitori americani!

Numai în primul trimestru al anului trecut, Ford a obţinut un profit net de 134.800.000 de dolari. Asta înseamnă cîştigul a peste 150.000 de muncitori de-ai lui! Alt exemplu: 5 conducători ai societăţii „General Motors" au primit, în 1956, sub formă de salarii şi premii, între 500.000 şi 750.000 de dolari fiecare. Un muncitor şi urmaşii lui ar putea trăi 180 de ani din venitul încasat numai într-un an de un director de la „General Motors".

Aceasta înseamnă la capitalişti „societatea belşugului". Dar în această „societate a belşugului" o mamă care are de crescut 6 copii îşi ascunde 3 dintre ei pentru a putea trăi...

L. ROLEA

Mic atlas geografic

Coasta de Fildeş

Mişcarea de eliberare naţională, care a luat un mare avînt după cel de-al doilea război mondial, a făcut ca harta Africii să-şi schimbe înfăţişarea de la o zi la alta. Numai în ultima lună, din lanţul colonial s-au desprins mai multe state africane, printre care Congo, Niger, Dahomey, Volta Superioară şi Coasta de Fildeş, fostă colonie franceză.

Republica Coasta de Fildeş — noul stat african, a cărui independenţă a fost salutată prin 101 lovituri de tun, în noaptea de 6 spre 7 august — este situată pe ţărmurile golfului Guineea. Ea are o suprafaţă de 388.000 km.p. şi o populaţie de 3.088.000 oameni, dintre care 17.000 de europeni. Capitala este oraşul Abidjan, cu o populaţie de 125.700 locuitori. Coasta de Fildeş este unul din statele cele mai dezvoltate din punct de vedere economic ale Africii occidentale. Subsolul ţării are bogate zăcăminte de mangan, filoane de aur şi diamante. Principala ramură a economiei Coastei de Fildeş este agricultura, marile culturi de cacao, cafea, bananieri şi ananas.

Coasta de Fildeş este al 20-lea stat independent din Africa. Flacăra luptei pentru eliberarea de sub jugul colonial a cuprins întregul continent african!

In numele sacilor cu aur

Un ziarist, revăzînd în presă, ca într-o oglindă, ultimele evenimente din Africa, a spus că, de la declararea independenţei acestei ţări africane şi pînă azi, Congo n-a avut nici o zi de pace. Din umbră sau făţiş, monopolurile belgiene şi străine au urzit cum să sugrume din faşă nou născuta ţară independentă africană.

Congo n-a avut nici o zi de pace!...

Acestea sînt cuvinte dureroase. Fiecare dintre ele strigă parcă durerea poporului congolez. După secole de robie sub biciul colonialist, poporul congolez s-a trezit, a zărit în sfîrşit libertatea, a păşit cutezător către ea, a cucerit-o!...

Dar, ca o stavilă, foştii stăpîni de ieri — colonialiştii belgieni şi monopolurile americane — s-au aşezat de-a curmezişul drumului liber pe care păşise poporul congolez. Prin forţa armelor, colonialiştii s-au reîntors în ţara din care, secole în şir, au supt aur şi bogăţii, secătuindu-i economia, vlăguind şi ţinînd în întuneric un întreg popor.

Pentru a-şi ascunde adevăratele scopuri, colonialiştii au răspîndit falsa veste că s-au reîntors în Congo pentru a apăra viaţa albilor care, chipurile, ar fi fost ameninţată.

Intreaga lume cinstită a văzut însă, că toate aceste vorbe sînt înşelătorie curată, iar primul ministru al Congo-ului a arătat că trupele belgiene au săvîrşit o agresiune făţişă pentru a asigura în continuare monopolurilor belgiene şi altor monopoluri occidentale posibilitatea de a exploata şi de acum înainte fosta colonie.

Ca o întărire a acestei declaraţii, ziarul englez „Daily Telegraph" a relatat că ceea ce preocupă autorităţile belgiene nu este securitatea europenilor din Congo, ci posibilitatea de a se înfrupta pe mai departe din bogăţiile acestei ţări. **„Daily Telegraph" relata mai departe că, în ultimii cinci ani, Belgia a stors din colonia sa Congo PATRU SUTE UNSPREZECE MILIOANE lire sterline! Iată dar, că în numele acestor saci cu aur s-au reîntors colonialiştii belgieni! In numele sacilor cu aur vor să sugrume tînăra republică Congo.**

In această afacere murdară, ei primesc un sprijin deplin din partea S.U.A. şi a celorlalţi parteneri occidentali. Nu mai e pentru nimeni un secret că încetineala manifestată de trupele O.N.U., trimise să izgonească trupele belgiene din Congo, se manifestă tocmai pentru că în fruntea acestor trupe se află americanul Ralph Bunche. Acţionînd după dispoziţiile date de stăpînii săi — monopoliştii americani — Ralph Bunche doreşte să creeze impresia că trupele O.N.U. nu-s în stare să-şi îndeplinească misiunea. Folosindu-se de acest pretext, imperialiştii americani se pregătesc să trimită în Congo, sub steagul O.N.U., soldaţi americani. Imperialiştii, servindu-se astfel de steagul albastru al O.N.U.-lui, vor să-şi camufleze intervenţia, cu atît mai mult cu cît şi secretarul general al O.N.U., D. Hammarskjoeld, face tot ceea ce-i stă în putinţă pentru a nu ţine seama de guvernul legal al Congoului şi — după cum a spus vice-premierul congolez Gizenga — sprijină de fapt pe cei ce nesocotesc hotărîrile Consiliului de Securitate.

O asemenea evoluţie a evenimentelor pune în pericol pacea generală, pune statele iubitoare de pace în faţa necesităţii de a lua măsurile cele mai hotărîte pentru a da ripostă acestor cavaleri ai mitralierei şi biciului, care acţionează în numele sacului cu aur.

Guvernul sovietic, îngrijorat de tragica situaţie a poporului congolez, de pericolul pentru pacea generală pe care-l prezintă agresiunea imperialistă împotriva Congo-ului, arată limpede în declaraţiile sale din 31 iulie şi 5 august, care este poziţia U.R.S.S.: să se pună capăt repede şi definitiv agresiunii, trupele belgiene să fie retrase de pe întreg teritoriul Congo-ului, iar regiunea Katanga, parte integrantă a Republicii Congo, să fie realipită patriei congoleze.

Acestea sînt **cerinţe juste, sprijinite de toate popoarele iubitoare de pace. Iar cei care se vor opune realizării lor se vor demasca în faţa întregii omeniri ca duşmani înverşunaţi ai păcii şi independenţei popoarelor.**

ŞTEFAN ZAIDES

ȘTIINȚĂ și TEHNICĂ • ȘTIINȚĂ și TEHNICĂ

mic dicționar politehnic

TRACTOR FIZIC și TRACTOR CONVENȚIONAL Prin tractor fizic se înțelege orice tractor real, indiferent de puterea motorului său. Uneori (în calcule, în planuri sau în statistică) este nevoie ca tractoarele să fie socotite de aceeași putere și anume de 15 CP, ca și cum ar fi aduse la același numitor. In acest caz, vorbim despre tractoare convenționale. De exemplu, un tractor fizic de 30 CP, este egal cu 30 : 15, deci cu 2 tractoare convenționale.

Așa cum prevăd Directivele Congresului al III-lea al partidului, în anul 1965 în agricultura țării noastre vor lucra circa 100.000 de tractoare fizice, revenind astfel un tractor fizic pentru 100 de hectare de teren arabil, față de 270 hectare în 1959.

CHIMIZAREA AGRICULTURII — Folosirea largă a produselor chimice în agricultură. Îmbogățirea solului cu îngrășăminte chimice, distrugerea paraziților plantelor cu substanțe insecticide, sînt exemple de folosire a chimiei în agricultură. In acest mod se obțin recolte mai bogate și de calitate mai bună. Stropirea viței de vie cu soluție de sulfat de cupru în vederea combaterii filoxerei reprezintă una din cele mai vechi aplicații ale chimiei în agricultură. In anul 1965, industria noastră chimică va livra agriculturii circa 2.000.000 tone de îngrășăminte și 26.000 tone de substanțe insecticide și fungicide (contra ciupercilor dăunătoare).

PLACI AGLOMERATE —Plăci obținute din așchii de lemn (provenite mai ales din deșeuri) prin încleiere cu substanțe care nu se înmoaie la apă și prin presiune foarte puternică. Din plăci aglomerate, diferit colorate, se confecționează mobile, părți de caroserie, cutii, tîmplărie pentru interiorul caselor (uși, panouri), și altele. Plăcile aglomerate sînt rezistente, ușoare, ieftine, au aspect plăcut și permit valorificarea deplină a deșeurilor de lemn. Ținînd seama de aceste avantaje, Directivele Congresului al III-lea al partidului prevăd ca în 1965 să se producă o cantitate de peste 300.000 tone de plăci aglomerate și fibrolemnoase (plăci aglomerate din fibre de lemn).

ROBOTUL CU MII DE VOCI

„Imaginați-vă un șir nesfîrșit de femei cu căști pe urechi și un cornet în fața gurii, făcînd o larmă asurzitoare, infernală, insuportabilă. Fiecare din aceste operatoare se ceartă, imploră, amenință sau țipă enervată către nevăzuții abonați telefonici care așteaptă și mai enervați legăturile...".

Cam așa descria un ziarist, cu cîteva decenii în urmă, centrala telefonică a Capitalei. Desigur, el nici nu putea bănui telefonia zilelor noastre. Tehnica modernă a realizat și aici o adevărată minune. Cîteva cifre făcute la disc și convorbirea începe ca și cum cei doi vorbitori ar fi unul lîngă celălalt. Miile de operatoare telefonice au fost înlocuite printr-o „operatoare automată" care nu obosește, nu greșește și lucrează cu viteza fantastică a curentului electric : centrala telefonică automată. Talentele acestui adevărat robot electric sînt de-a dreptul uluitoare.

Cînd, după formarea cifrelor discul revine singur în poziția inițială, un dispozitiv din interiorul aparatului întrerupe și restabilește un circuit electric. Numărul întreruperilor este egal cu cifra formată la disc. In acest fel, noi comunicăm centralei automate cu cine anume dorim să vorbim.

Abia acum începe adevărata minune tehnică. O serie de mecanisme automate din centrală memorează cifrele formate, alte mecanisme pornesc în grabă să caute un cablu liber spre abonatul chemat. Din milioane de contacte minuscule, automatul trebuie să aleagă și să facă legătura tocmai între contactul celui care cheamă și al abonatului chemat, să trimită soneria de apel, să înștiințeze că ordinul a fost executat, să vegheze ca în timpul convorbirii să nu poată interveni un al treilea abonat și să-i trimită acestuia semnalul „ocupat", să numere convorbirile efectuate și încă multe „miracole" de acest fel. Nu pare uluitor că pentru stabilirea unei singure convorbiri automate, robotul din centrală trebuie să închidă fără nici o greșeală aproximativ 3.000 de contacte în fracțiuni de secundă ?!

„Robotul cu mii de glasuri", cum a fost denumită pe drept cuvînt centrala telefonică automată ne ajută să învingem repede ca gîndul timpul și spațiul. In ultimul deceniu, un număr însemnat de orașe ale țării au fost înzestrate cu centrale telefonice automate, iar rețeaua automată a Capitalei a fost mărită în permanență.

In următorii șase ani, telefonia automată din patria noastră va cunoaște o dezvoltare uriașă.

Ing. ION SUCEVEANU

Pentru îmbunătățirea calității comunicațiilor telefonice în viitor se vor instala radiorelee de mare capacitate.

Un radioreleu constă dintr-un șir de stații ca aceea reprezentată în desenul nostru. Fiecare stație recepționează programul de radio, de televiziune sau convorbirea telefonică de la stația precedentă și o emite celei următoare. Deoarece radioreleele înlocuiesc cablurile de cupru prin unde electromagnetice, ele au fost denumite „cabluri herțiene".

Construiți-vă singuri
O TERMOCENTRALĂ
în miniatură

Mulți dintre voi ați construit mici electromotoare și generatoare de curent electric. In mic, puteți să vă construiți și instalația de forță a unei termocentrale cu aburi și turbină. Aceasta poate produce curent electric dacă aveți un generator construit de voi sau unul de la o bicicletă. Materialele necesare le găsiți ușor în fiecare gospodărie.

Procurați-vă o cutie de conserve de 1 kg., 3 cutii de cremă de ghete (STAS. 3.900) ; 2—3 spițe cu piulițe (de la bicicletă), un tub (de pastă de pește, miere etc.), cîteva bucăți de placaj de 3 mm. ; tablă de fier neagră de 0,5 mm și alta de 1,5 mm. ; tablă de alamă de 1 mm., 16 bucăți șuruburi pentru lemn de 10 mm ; o foarfecă de tablă, un ciocan, o dăltiță de fier, ciocan de lipit și cositor.

...Incepeți construcția cu cazanul de aburi (fig. 1) care nu este altceva decît cutia de conserve, bine închisă prin lipire ca s-o putem umple cu apă. Găurim cutia cu un cui de 6 mm în partea laterală. Aci lipim apoi capătul tubului de pastă (fig. 2), iar în partea cealaltă a capacului ce se înfiletează îi punem o garnitură de plută sau cauciuc pînzat care rezistă la presiunea aburului.

Pe unul din capacele cutiei, la un diametru de 70 mm, dăm o gaură cu un cui de 6 mm (prin acest orificiu ies aburii în statorul turbinei (fig. 3). Statorul turbinei (fig. 4) îl confecționăm din cutia de cremă de ghete. Partea de jos pe care o curățim bine de crema de ghete și o spălăm de vopsea cu apă caldă, o decupăm în trei puncte pe o rază a cercului de 30 mm cu găuri de 1 mm date cu cuiul. Lipim capacul concentric cu diametrul cazanului și acoperim gaura de ieșire a aburului, el devenind astfel o a doua cameră de abur care iese acum prin găurile de 3 mm., (trebuie să fie bine lipit cu cositor de cazan).

Rotorul turbinei (fig. 5) este capacul cutiei de cremă. Din el vom confecționa tăind cu dăltița aripioarele turbinei (în număr de 12) ca în schița D și S unde se vede detaliul aripioarei și secțiunea ei. Trebuie avut în vedere ca în timpul lucrului să nu deformăm diametrul capacului, pentru ca să se poată învîrti ușor în jurul statorului fără să-l atingă.

Fixarea rotorului pe ax se face prin două piulițe scurtate (axul este o spiță de bicicletă). Distanța de la rotor la primul lagăr (fig. 7) se ia cu un distanțier din țeavă de alamă sau sîrmă încolăcită și lipită de spița de bicicletă (fig. 8). Lagărele axului (fig. 7—9) sînt confecționate din tablă de alamă, formate pe ax prin batere cu ciocanul. Lăsați-le însă puțin deschise la îmbinarea capetelor pentru a permite ungerea în timpul lucrului (vezi detaliul C). Reazămile lagărelor (fig 10 a.b.) le confecționați din tablă de fier de 1,5 mm ca în desenul C, înălțimea din axă la bază fiind 100 mm minus o rază din grosimea axului și grosimea tablei de alamă.

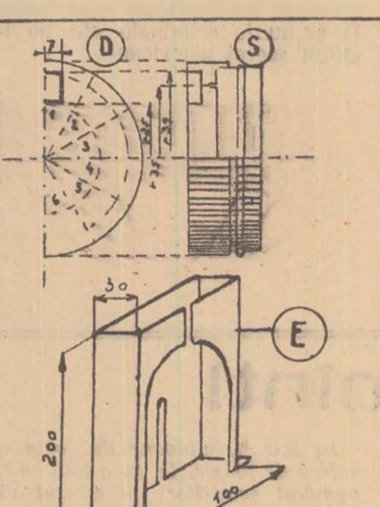
Dacă reazimile sînt prea scurte, introduceți sub ele foi de carton sau placaj pînă reușiți să centrați axul cu concentricitatea turbinei. Se fixează de placă cu șuruburi pentru lemn. Roata de pornire (fig. 11) este confecționată din trei foi de placaj suprapuse (pentru a-i da grosime și greutate) cu diametrul de 130 mm. Pentru fixare pe axă, după găurire și centrare, se fixează pe ea cu cuișoare și apoi se lipește cu cositor de ax (un patrat din tablă de la o cutie de conserve). Roata de tracțiune (fig. 12) este confecționată tot din trei foi de placaj cu un diametru de 20 mm (Fixarea se face la fel ca și la roata de pornire).

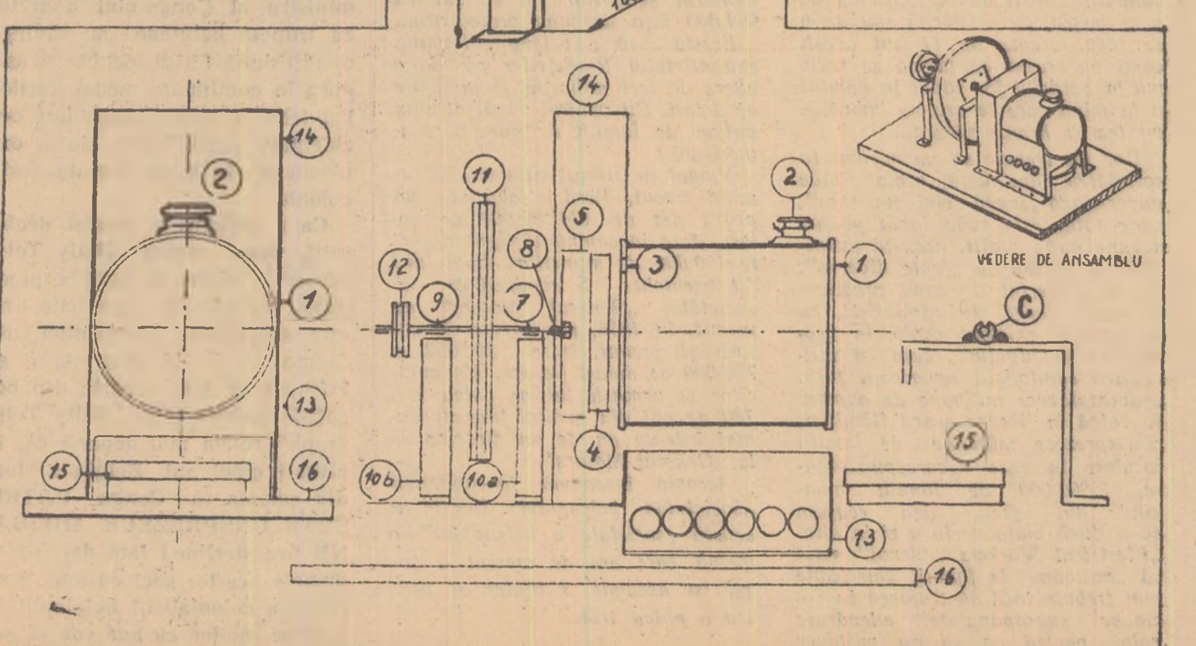
Cutia de foc (focarul) (fig. 13), se confecționează din tablă neagră de fier de 0,5 mm și servește și ca postament de care este lipit cazanul. Se fixează de placă cu holzșuruburi. Pentru aer se vor da 12 găuri cu un diametru de 15 mm.

Coșul (fig. 14) se confecționează tot din tablă de fier de 0,5 mm avînd înălțimea de 200 mm secțiunea de 100 x 30 mm (detaliu E).

Arzătorul este tot o cutie de cremă de ghete la care am dat gaură în capac (de 12 mm) și am umplut-o cu vată sau cîlț îmbibat în spirt. Dacă spirtul nu trece peste marginile cutiei și i-am făcut un fitil bun, arzătorul arde bine, fără incidente (fig 15). Placa de bază este din lemn sau placaj cu mai multe foi lungi de 300 x 200 mm.

Pentru punerea în funcțiune, în momentul în care aburii au început să iasă pe coș, învîrtim de roata de pornire și turbina intră în funcțiune pe măsură ce aburul este mai abundent

Filatelie

Mărci desenate de copii

Poșta din Uniunea Sovietică a hotărît să emită o serie de mărci poștale ale căror machete — adică modele de pe care se fac clișeele cu care se tipăresc mărcile — să fie desenate de copii.

Pentru aceasta s-a organizat un mare concurs între copiii din toate școlile elementare din U.R.S.S., la care s-au prezentat peste 12.000 de lucrări ale acestora. Dintre acestea s-au ales patru desene care vor fi reproduse pe noile mărci create astfel de către copiii sovietici.

Unul dintre aceste desene reprezintă cîțiva copii îngrijind viței. În alt desen se pot vedea copii plimbîndu-se în șarete trase de mici căluți (ponei) albi. Într-altul, sînt înfățișați copii din diferite părți ale globului pămîntesc în costume naționale, înlănțuiți într-o horă. Deasupra capetelor lor zboară porumbei albi ducînd în cioc cîte o panglică pe care este scris cuvîntul „Mir" (pace). Al patrulea desen ne arată copii jucîndu-se iarna în jurul unui om de zăpadă.

Mărcile cu desenele acestea vor circula în sute de mii de exemplare în Uniunea Sovietică și în toate țările lumii.

Îţi mulţumim PARTID IUBIT

Veselia zilelor de vacanţă

De cînd eram mic mi-a plăcut să călătoresc, să văd alte şi alte locuri noi. Dragostea pentru călătorii poate mi-a deschis-o tata cu povestirile din drumurile lui de ceferist sau poate tabăra de pionieri cu minunatele excursii. Iată de ce m-am obişnuit să aştept cu nerăbdare zilele vacanţei de vară, zilele dragi de tabără. Pentru ele am strîns tot timpul anului multe note bune, multe fapte cu care am cinstit cravata roşie şi... răsplata a venit: am fost trimis în tabăra de pionieri de pe Valea Uzului, din regiunea noastră.

Nici nu vă puteţi închipui cît am fost de bucuros! In drum spre tabără am văzut multe sate şi oraşe, am cunoscut mulţi pionieri cu care m-am împrietenit. Acolo în tabără din primele zile am pornit în excursii să cunoaştem frumuseţea împrejurimilor. După excursii, ne aşteptau mesele îmbelşugate, vesele jocuri pionereşti, frumuseţea focurilor de tabără.

Zilele petrecute pe Valea Uzului nu le voi uita niciodată, iar pentru veselia şi frumuseţea lor aduc recunoştinţa mea partidului.

LAURENŢIU FARCAŞ
cl. a V-a
comuna Traian, regiunea Bacău

Pentru grija de a creşte mari

In colonia sanatorială din Moneasa, sîntem peste o sută de pionieri şi şcolari. Am venit aici, ca timp de o lună de zile, sub supravegherea medicilor, să ne îngrijim sănătatea, să petrecem o vacanţă veselă în cîntece şi jocuri.

Sîntem aici pionieri romîni, maghiari şi germani. Ne-am împrietenit şi ne simţim foarte bine. Mulţi dintre noi s-au şi îngrăşat şi sîntem tare bucuroşi.

Noi ştim cine ne ocroteşte ca un părinte şi, pentru grija de a ne ajuta să creştem mari şi sănătoşi îi aducem calde mulţumiri partidului.

TRAIAN CHIRILA
cl. a VI-a, colonia sanatorială, Moneasa

Zile de neuitat

Timp de 7 zile, pionierii din oraşul nostru au făcut o frumoasă excursie prin ţară şi au văzut lucruri minunate.

Am vizitat oraşul Cîmpina cu puzderia de sonde şi apoi Casa memorială „N. Grigorescu", Muzeul Brukenthal din Sibiu, am respirat aerul curat de la Buşteni, Valea Jepilor, Piatra Arsă. Am trecut şi prin Oraşul Stalin, am văzut Clujul cu Teatrul său Naţional şi Universitatea. In toate oraşele unde ne-am oprit am văzut multe construcţii noi, blocuri muncitoreşti, oameni voioşi.

Mulţumim din inimă partidului pentru condiţiile minunate pe care ne-a creat pentru ca patria noastră să devină din ce în ce mai frumoasă şi pentru că ne-a creat nouă posibilitatea să ne bucurăm de aceste frumuseţi.

LEONTIN SLĂTINEANU
Şcoala de 7 ani nr. 7, Paşcani, Tîrg.

DIN EXPEDIŢIE

Nu de mult, noi, un grup de pionieri turişti am pornit în expediţia ştiinţifico-turistică „Munţii Retezatului". Ne-am propus să cunoaştem o parte din regiunea Hunedoara şi Munţii Retezat. Primul popas l-am făcut la Orăştie, unde am vizitat cetăţile dacice de la Grădiştea Muncelului, apoi ne-am îndreptat spre cetatea oţelului — Hunedoara. Ne-a impresionat munca, hotărîrea harnicilor oţelari: „Să dăm azi mai mult oţel decît ieri, şi mîine mai mult ca azi".

In curînd vom poposi în Ţara Haţegului. Acolo, vom vizita vechea cetate Sarmisegetuza, apoi ne vom opri pe vîrful Peleaga, la cabana Pietrele, printre minerii din Valea Jiului, în noul oraş minier Uricani, la termocentrala de la Paroşeni...

La sfîrşitul expediţiei, cu materialele culese vom organiza o expoziţie. De pe acum sîntem siguri că va fi frumoasă şi bogată.

Pentru aceste zile minunate, pentru frumuseţile pe care le descoperim la fiecare pas, mulţumim din toată inima celui ce ne ocroteşte cu grija sa — Partidului Muncitoresc Romîn.

Membrii expediţiei „Munţii Retezatului", organizată de Palatul pionierilor-Bucureşti

Spic cu spic — patriei snop!

Aceasta este chemarea cu care, an de an, pornesc pionierii pe miriştile gospodăriilor agricole colective, G. A. S.-întovărăşirilor, să strîngă spicele rămase pe cîmp, în urma secerişului. Şi le e dragă această acţiune la care participă cu entuziasm. Nu lasă nici un bob de grîu să se piardă.

Iată-i, de pildă, pe pionierii de la Şcoala de 7 ani din comuna Traianu, regiunea Galaţi, îndreptîndu-se, dis-de-dimineaţă spre ogoarele gospodăriei agricole colective „Gheorghe Doja", în ritmul unui cîntec pionieresc. Ajunşi pe mirişte, munca a început repede. Din snopii adunaţi, pionierii au predat în acea zi 64 kg grîu.

Cu un sentiment de mîndrie, pioniera Maria Rota din comuna Cerna, regiunea Constanţa, ne scrie: „La noi în comună, pionierii au strîns 1.000 kg grîu. Nici nu vă puteţi închipui cu cîtă sîrguinţă au muncit. Şi, la sfîrşit, cînd grîul a fost cîntărit, ne-am bucurat cu toţii. Printre fruntaşii noştri, care au strîns cele mai multe spice, se află Florica Ducică, Tănase Ripcă, Zahar Stavre, Nicolae Naşca şi alţii".

Rezultate frumoase au obţinut şi pionierii din raionul Strehaia regiunea Craiova. Iată cîteva: în comuna Jirov, 750 kg grîu în două zile; în comuna Covrigi, 436 kg grîu; în comuna Menţi, 358 kg.

Cu toate rezultatele frumoase pe care le-au obţinut pînă acum, pionierii nu sînt mulţumiţi. Ei vor să-şi continuie munca, să participe la alte şi alte acţiuni patriotice, pentru a cinsti astfel minunata sărbătoare care se apropie, ziua de 23 August.

ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI

• In trei zile numai, pionierii din comuna Rocşoreni, raionul Strehaia, au curăţat de mărăcini 16 ha din izlazul comunal. Au pornit apoi să ajute întovărăşiţilor la seceriş culegînd spice.

• La G.A.C. „Vasile Roaită" din comuna Străoane de Jos, raionul Panciu, pionierii au plivit rapiţa din in de pe 10 hectare.

• Pionierii din tabăra de la Bran, regiunea Stalin, au organizat un concurs artistic. Premiul I a revenit pionierilor de la Şcoala medie nr. 3 din Oraşul Stalin.

• Pe lîngă G.A.C. din comuna Gogoşari, raionul Giurgiu, există un cerc mecanic. Mulţi dintre pionierii claselor a VI-a, a VII-a, viitori tractorişti, îl frecventează cu regularitate.

• Intovărăşiţii din comuna Rişeşti, regiunea Iaşi, au terminat secerişul. In cinstea lor, pionierii au prezentat un frumos program artistic.

O întrecere viu disputată

La noi în tabără, pe lîngă excursii, jocuri, am organizat şi o întrecere sportivă. Ziua aceasta am aşteptat-o cu multă nerăbdare. Intrecerea avea să desemneze pe sportivii fruntaşi ai taberei.

Iată, întrecerile au început. După ce s-a dat startul în prima cursa de alergări, după ce s-au făcut primele sărituri, lupta pentru locul întîi se dădea între cei din detaşamentele claselor a VI-a şi a VII-a.

Cu emoţii şi încurajări pentru colegii noştri, timpul a trecut pe nesimţite. Pe locul întîi, la săritura în înălţime, s-a clasat pionierul Alexandru Deac, clasa a VII-a, urmat de Teodor Pop tot dintr-a VII-a. La alergări însă, cei din clasa a VI-a ne-au întrecut. Pe primele locuri au fost pionierele Florentina Erimies şi Livia Imbuzan, cele mai bune alergătoare din tabără.

DINA MARGINEAN
cl. a VII-a, comuna Sucutard, regiunea Cluj

Ştiaţi că...

...la 25 iulie s-a deschis în mod festiv satul olimpic? Iar primii sportivi care au sosit au fost reprezentanţii statului Ghana?

...180 cronometrori, aleşi după un examen serios, vor fi utilizaţi pentru asigurarea cronometrării întrecerilor diferitelor discipline sportive din cadrul J. O.?

...serviciul de cronometraj va beneficia la Roma pentru prima oară de un aparat electronic perfecţionat? Aparatul va înregistra la sosiri, pe o fotografie, desfăşurarea integrală a fazelor finale ale curselor şi va indica în acelaşi timp — fără posibilitate de eroare — ordinea exactă a sosirilor stabilind pentru fiecare alergător timpul precis la zecimi de secundă.

...Palatul Sporturilor este una din marile construcţii realizate pentru a XVII-a ediţie a Jocurilor Olimpice? Aici se pot desfăşura diferite competiţii de sală, terenul de joc avînd un diametru de 45 m iar tribunele pot adăposti 16.000 spectatori.

...Comitetul de organizare al J. O. a stabilit ca personalul tehnic ce va fi folosit în cursul desfăşurării celei de a XVII-a ediţii a J. O. să poarte o uniformă specială identică pentru toţi, constînd dintr-un costum de sport de culoare gri? Arbitrii şi cronometrorii se vor distinge doar printr-o insignă specială, reprezentînd disciplina sportivă respectivă.

...în zilele Olimpiadei la Roma se va deschide expoziţia „Sportul în istorie şi artă"? Această expoziţie reprezintă o viziune panoramică asupra sportului ca sursă de inspiraţie artistică de-a lungul secolelor. Ea va cuprinde peste 2.000 de exponate, din 12 secole.

CE SĂ FIU?

Aproape toţi absolvenţii claselor a VII-a şi-au ales şcoala profesională pe care o vor urma, meseria în care se vor specializa. Cîţiva dintre ei ne-au şi împărtăşit gîndurile lor de viitor.

Iată două dintre scrisorile lor.

STRUNGAR

Am aşteptat cu nerăbdare să termin cele 7 clase elementare, să mă văd mai aproape de realizarea visului meu, acela de a deveni strungar. In uzină, la strung, munca este interesantă. Cu fiecare piesă pe care o voi lucra, voi căuta să-mi însuşesc măiestria lucrătorilor mai vîrstnici, să fiu şi eu printre muncitorii fruntaşi.

DUMITRU RETEGAN
comuna Căianul Mic, raionul Beclean, regiunea Cluj

ELECTRICIAN

Peste puţin timp, mă voi prezenta la examenul de admitere, la şcoala profesională din Lupeni, secţia electricitate. Sînt bucuros că anul acesta voi deveni elev al şcolii profesionale şi voi putea învăţa meseria de electrician. Sînt hotărît ca şi aici să învăţ tot atît de bine ca şi la şcoala de 7 ani, să-mi însuşesc temeinic meseria, să devin un muncitor priceput. Dar planurile mele nu se termină aici. Avem multe posibilităţi de a învăţa mai departe aşa că, atunci cînd voi fi în producţie, am de gînd să urmez şcoala medie serală şi apoi institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej".

PAUL GRASU
Uricani, raionul Petroşani, regiunea Hunedoara

Jurnal de bord

La bordul navei „Ciprian Porumbescu", zilele au trecut ca clipele. Parcă ieri am plecat în faimoasa expediție. Dar, așa se întîmplă cind totul este nou și frumos în jurul tău.

...Stăm pe covertă. Dunărea, albastră, bate-n pereții navei. Valurile repezi aleargă înspumate înspre mare. Sălciile își spală părul despletit în ape, legănîndu-se-n ritm de vals.

Visăm. Cei mai mulți dintre noi sînt mici naturaliști. Soriana are de gînd ca, din expediție, să se întoarcă nu numai cu scoici de mare, dar și cu soiuri diferite de plante marine. Nicu, un pasionat pescar, a luat și nedespărțita-i undiță cu el. Vrea să pescuiască și-n Dunăre și-n Marea Neagră. Deocamdată, stăm cu tovarășul instructor de detașament. Ni se perindă prin fața ochilor cîmpuri, sate și orașe. Popas la Maliuc. E un meleag al stufului abundent. Ne dăm repede seama că-n curînd, aici, se va arăta ochilor lumii un nou oraș. Blocurile proaspete vorbesc mai mult ca orice despre aceasta. Cu atît mai mult cu cît, în trecut, casele, mai mult bordeie decît case, se construiau din lănțuială de trestie, acoperișurile erau din stuf, gardurile tot din stuf. In împărăția stufului, însă, au pătruns elementele vieții noi. Altfel de locuințe și alte condiții de viață ale locuitorilor.

Apa trece, timpul trece. Ne-am împrietenit cu marinari și pescari. Marinarii ne cîntă nostalgice cîntece marinărești, noi le răspundem cu o suită pionierească. Pescarii ne iau în lotci la o demonstrație de pescuit cu năvoadele. Undița lui Nicu nu mai face două parale. De altfel și-a lăsat-o în barcă, iar el se ocupă de peștele argintiu cu reflexe aurii prins cu năvodul. Pe mal mîncăm o ciorbă pescărească.

Stăm pe covertă... Apele bat în pereții vasului. Flori albe de nufăr rîd candid spre noi : pîlcuri de flori cum n-am mai văzut. Pescărușii săgetează iute peste creștetele noastre. Bîtlani cenușii trec prin aer, domol, ca lotcile prin apă. Berze bat din cioc a mulțumire. În valuri se ivesc spinări negre de pești : bancuri întregi colindă în colo și-ncoace. Broaștele plonjează spre fund la cea mai mică fîlfîire a aripei de barză. Multe vietăți mai cunoaște tovarășul instructor ! Despre toate ne spune cîte-o noutate. Prin brațul Sulina, printre zidul înflorit al stufului, ni se deschide în față panorama infinită a mării.

Ne întoarcem. Se înoptează. Deasupra, cerul senin se aseamănă cu marea și, cum nava se leagănă, parcă se clatină marea de deasupra noastră. Pe crestele valurilor ei s-a aprins spuma stelelor. Adormim visînd la expediții pe Marea Neagră și pe marea liniștită de deasupra noastră.

. . . .

Jurnalul de bord se termină aici. Cine vrea să se edifice asupra expediției să treacă pe la Casa micilor naturaliști de la Palatul pionierilor din București, care a organizat această expediție. Intr-o cameră va găsi : ancore și corăbii lucrate din scoici de mare sidefii ; fluturi și libelule prinse pe covertă sau pe mal; pești pescuiți cu undița de Nicu ; flori albe de nufăr ; plante marine rare, care acum se cataloghează și un rac dunărean prins cu undița.

Dincolo de rîndurile jurnalului de bord și de veselele lor exponate, pulsează inimile voioase pionierești, mulțumite că trăiesc în asemenea zile, cînd năzuințele li se împlinesc prin grija caldă a părintelui drag, partidul.

GH. D. VASILE

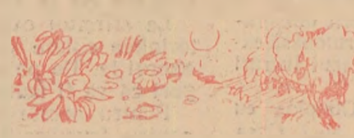

Umblă vara prin bostănării
și se sfătuiește cu țăranii.
Tolănită-n umbre albăstrii
murmură și gustă turchestanii.

Vara la fîntînă s-a oprit
și-a cerut un ol de la o fată.
A sorbit răcoare și-a fugit
strălucindu-și stamba înflorată.

Apoi vara a intrat tiptil
în odaia mea zicînd, aparte :
„Iată, dragi tovarăși, un copil
care nu citește nici o carte".

Am căzut pe gînduri tare greu
și-am ieșit tăcut pe o potecă...
...Chiar dacă e vară, nu e rău
să mai treci pe la bibliotecă".

AL. ANDRIȚOIU

Drumuri

Cu merinde puse la ghiozdan
Cum stă bine unui călător,
Șapte trepte am urcat cu spor,
Cîte una-n fiecare an.

Dar cînd vrui să urc și mai departe,
S-au deschis în fața mea cărări ;
Toate duc la fel : în depărtări,
Insă fiecare-n altă parte.

Am, pe una, zboruri de lăstun
Cu rachete interplanetare,
Iar pe alta, aș putea-n hambare
Rodul greu din spice să-l adun.

Alta-i cu pîraele de foc
Imblînzite-n jgheaburi la furnale...
Toate urcă-n pisc pornind din vale
Și pe toate-i pentru mine loc.

Cu merindea celor șapte trepte
Sînt acum la început de drum.
Hei, pe care s-o pornesc de-acum ?
Toate urcă-n pisc și toate-s drepte !

M. CALIN

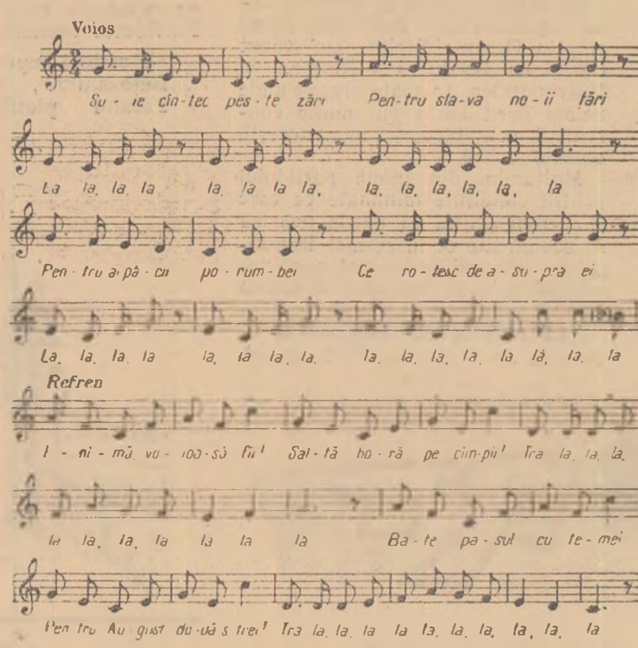

Ghicitoare

Voinicel mic și subțire
Lasă n urmă numai fire,
Ca să-și țească casă bună,
Mică doar cît o alună.

(Viermele de mătasă)

SUIE CÎNTEC...

Versuri : I. ZAMFIR
Muzica : I. NICORESCU

Suie cîntec peste zări
Pentru slava noii țări,
Pentru-ai păcii porumbei
Ce rotesc deasupra ei...

Inimă, voioasă fii !
Saltă horă, pe cîmpii !
Bate pasul cu temei
Pentru August 23 !

Sună frunză din păduri,
Saltă horă-n bătături !
Azi cu drag sărbătorim
Libertatea ce-o iubim,

Chipul țării înoit,
Rîsul, traiul fericit,
Drumul nou ce ni-i deschis
Către viață, către vis...

CERCUL LITERAR AL „SCÎNTEII PIONIERULUI"

CA O SORA MAI MARE...

Există în viață unele zile peste care colbul vremii nu se așterne și pe care uitarea nu le atinge. Ele se păstrează la fel de luminoase. Spun asta pentru că am trăit și eu astfel de zile și sînt sigură că nu numai acum, dar niciodată nu le voi uita.

Ziua cînd pentru prima oară a fluturat la gîtul meu cravata roșie și cînd, ridicînd mîna deasupra capului, am rostit emoționată, cu tot avîntul întîiul meu „Salut voios de pionier", este una dintre acestea. Imi amintesc de ziua aceea și pentru că de ea se leagă o amintire care îmi este foarte scumpă — amintirea tovarășei instructoare. Atunci am întîlnit-o pentru prima oară și de atunci pașii mei de pionieră au urmat pașii ei hotărîți de utemistă.

Eram în clasa a III-a cînd, numai cu cîteva zile înainte de 7 noiembrie, tovarășa învățătoare ne anunța o veste foarte bună. Ne spunea că cei mai buni elevi ai clasei vor fi primiți în organizația de pionieri în cinstea marii sărbători, și că a doua zi, vom face cunoștință cu tovarășa instructoare care va îndruma activitatea viitorului nostru detașament.

Nu mai aveam răbdare. A doua zi, toată clasa a venit încă de la ora 7... Noua venită a intrat aproape neobservată, cu o servietă în mînă, și abia cînd a înaintat spre mijlocul clasei și ne-a înconjurat cu privirea, ne-am uitat și noi cu atenție la ea...

Din ziua aceea instructoarea noastră ne-a fost ca o soră mai mare. Eram așa de fericită că voi fi pionieră ! Dar tocmai cu o zi înainte de 7 noiembrie m-am îmbolnăvit și, în loc să merg la școală, stăteam în pat, luam medicamente și mă gîndeam.

La ce mă gîndeam nu e greu de ghicit. Recitind pentru a nu știu

cîta oară angajamentul îmi aminteam cum tovarășa instructoare stătea după ore cu noi, ne arăta cum să-l scriem, ne vorbea despre importanța organizației de pionieri, despre activitatea bogată pe care trebuie s-o desfășurăm, despre felul în care organizația de U.T.M. conduce organizația de pionieri. In zilele acelea cu toate că era frig și cer mohorît, mie mi se părea că soarele strălucește și cerul e senin.

Cu colegii de clasă sau singură, tovarășa instructoare venea în vizită. Și nu m-am mai plictisit ! Pentru că era mai mare îi era foarte ușor să-mi explice lecțiile predate în timp ce lipsisem. Dar parcă numai asta ! De la ea aflam ce fac colegii mei la școală, despre adunări pionierești, despre viața ei de școală.

Nu aveam de gînd să fiu veșnic bolnavă și iată, că după ce am întrerupt o lună cursurile, am revenit din nou la școală.

Simțeam cît o iubesc pe tovarășa instructoare.

Nu numai pentru că a fost alături de mine, căci știam că ar fi făcut cu oricine la fel, dar simțeam respectul pe care îl inspira tuturor pionierilor care aveau o activitate deosebit de rodnică, cît și elevilor care nu aveau cravata roșie și acum se străduiau să fie și ei demni de ea. Eram bucuroasă că m-am reîntors la școală, dar așteptam ceva. Și n-am așteptat mult pînă ce am ieșit pe poarta școlii cu cravata purpurie la gît, cu ochii plini de bucurie. De atunci pașii mei de pionieră urmează pașii ei hotărîți de utemistă.

SANDA KANNER
Școala medie mixtă „Matei Basarab", București

Bucurie

Corturi albe se înșiră prin poienile umbroase
Unde vin săltînd în goană cerbi cu coarne rămuroase.
Din a tufelor frunzișuri se arată căprioare
Ce privesc la pionierii cu cravate sclipitoare.

Printre brazi, rotundul soare se coboară și s-ascunde,
Și tiptil, în poieniță, umbra nopților pătrunde.
La semnalul de trompetă, pionierii se adună
Cîntecele lor voioase peste codru-ntins răsună.

Foc de tabără se-aprinde. Ce vacanță minunată !...
Cetina neliniștită parcă-n aur e scăldată.
Valul rîului tresare și, cuprins de frămîntare,
El întreabă cucul pașnic care doarme în visare

Legănîndu-se pe-o creangă : „Cine liniștea adîncă
O alungă cu-a lor glasuri ce se-aud în noapte încă ?".
Pasărea un ochi deschide și îi spune cu dojană :
„Sînt copiii care cîntă, bucurîndu-se-n poiană !".

ȘERBAN PETROVICI
Școala medie nr. 23 „Dimitrie Bolintineanu", București

Foc de tabără

Focul pîlpîie-n văzduhuri,
pionierii toți glumesc :
snoave, ghicitori și basme,
din cuvintele lor cresc.

Joacă purpură și aur
pe micuțele lor fețe,
vălul basmelor pătrunde,
feți frumoși le dau binețe.

Și eroi din multe basme
pe aripi de vis plutesc,
Nastratin și cu Pepelea
stau în colț și ghidușesc.

Și, cînd focul e în toi,
cum ne place mult să fie,
fiecare dintre noi
se întrece-n veselie...

ANGELA URSU
Școala medie mixtă „Aurel Vlaicu", București

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", tel. 17.60 10. 17.61.00 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.